UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Appellationibus, & co[n]sultatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

allegationib.partis, ꝛ habendum eſſe conſilium ſuper hoc puncto perinde eſt ac ſi pars conſentiret vel ergo pars debet conſentire, vel iudex ſuper hoc pronunciare, ꝛ videtex. qui dicit, quod no.pro practicis.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Super delictis. Uide bar.in auth. ſi quis in aliquo. ſ.de eden. Et quãdo ꝛ quibus caſibus poſſit referre cãm ad ſuperiorem. ſecundum naturam huius tituli. Uide notat. per Petrum ꝛ Baldum in l.ex legato.ſ.de legatis. ꝛ quod notat gloſſ. et ibi Bal.in l.iudices.ſ.de iudicijs.

LEX III.

1 ☞ Relatio iudicis debet continere breuiter totã ſeriẽ actorum.

a SI quando. [a] Adde ibi, ratio, id eſt rationabilis metus, quia in iure dubitat. Ibi aut neceſſitas. quia ſibi erat commiſſa cauſe cognitio, ſine ſententia. gl. tua intellige iſtam l, quod debet mitti copia actorum, ꝛ etiam originalia. † Tu intellige quod relatio debet continere breuiter totam ſeriem actorum, poſtea mittantur acta, facit ad hoc l. vlti. ſ.de preci.impe.offe.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Si quando. Uide que not. Barto.in l.acta.ff.de re iudic.

De appella.& conſulta. Rubr. LXII.

LEX I.

1
a PRius. Breuiter dicit. † Quando peruertitur ordo [a] vnius cauſe ad aliam, ſententia tenet, licet poſſit per appellationem reſcindi. h.d. Op. qꝛ imo videtur quod ſententia ſit ipſo iure nulla, vt l.prolatã.ſ.de ſenten. Solu. hic peruertitur ordo vnius cauſe ad aliã, ibi vnius cauſe ad ſeipſam. quod dic vt ibi, ꝛ huius l.caſum ponit glo. quatuor modis. Tene tertiam lec.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Peruertitur ordo. Quando ordo peruertitur, an turbetur iudicium, vide quod no.ſ.communi diuidũ. ꝛ quod no. bar.in l.edita.ſ.de eden. in q. an ſi non apponatur de cumulatione prohibita, ꝛc. ꝛ licet hac lege dicatur quod peruerſio ordinis poſſeſſorij ad petitorium, non reddit proceſſum nullum, ſed iniuſtum, iſtud eſt verum, niſi talis ordo ſit tranſfuſus in formã mendacij hominis, nam tunc vitiat proceſſum. c.cum dilecti. ad fi. iuncta glo. in verbo, iuris ordi. Et hic vult do. Ant. ꝛ ſequũtur doc. ibi poſt eum. ꝛ tenet hic bal. per iſtam l. Et hoc no. alleg. bart. in l.fi.ff.ſi cer.pe.

LEX II.

1 NOuum. † A ſententia lata ſecundum conſiliũ principis, põt appellari. h.d. Hoc qualiter itelligatur, gl. examinat hic. Ego examino plenius in l.j.§.queſitum. ff.de appell. Breuiter dicas, aut pars non conſentit relationi et poteſt appellari, vt ſ.eo.tit.l.j. Aut conſentit relationi, ꝛ tunc aut vult appellare, quaſi male imperator conſuluerit, ꝛ non poteſt, vt l.j.quis ꝛ a quo. Aut quia dicit ſe habere aliquid de nouo, quod intendit probare, ꝛ poteſt, vt l.eos.ſ.eo. ꝛ l.per hanc.j.tit.j.

LEX III.

a
1 APpellatione. [a] † Appellatione interpoſita, iudicis officiũ cõquieſcet. h.d. Op.l.imperator.§.fi.ff.eo. Sol. Quod hic dicitur, fallit in caſibus qui ponuntur in gl. quam vide, quia clara eſt.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Appellatione. Uide quod hic dicit bald. per iſtum textum quod nil poteſt nouari, donec declaretur, an appellatio ſit admittenda, ſicut appellatione pendente. Adde legem conſtitutiones. ꝛ ibi doctores.ff.eo.

LEX IIII.

1 ☞ Cum quis nominatur ad officium publicum authoritate, et vtilitate, nominatio valet, ꝛ poteſt appellari.

SI ad ſcribatum. Op.ff. quãdo appel. ſit l.j.§.ſolet. Sol. breuiter.
1 † Qñqꝫ qs nominatur ad officia publica authoritate, ꝛ vtilitate, ꝛ tunc ſi nominatio eſt facta ſecundum ordinem debet appellari, vt hic, alias nominatio eſſet ipſo iure nulla, vt j.eo.l.nominationes. ꝛ ff.eo.l.ſi conſtat. Sed ſi nominatur ad officium publicũ authoritate tantum, ſed vtilitate priuatum, vt tutela, ꝛ tunc debet ſe prius excuſare, ꝛ a ſententia reprobatoria excuſationis debet appellare, vt l.contraria.

LEX V.

2 ☞ Caſus emergẽs in pſona nũcij, excuſat dominum mittentem.
5 Terminus datus a iudice ſuper eo quod ſpectat ad iuriſdictionem alterius non valet.
6 Minor ſi non eſt proſecutus appellationem, coram quo debet petere reſtitutionem in integrum.

1 PReſes. Breuiter dt. † Si appellatio non fuit producta in termino, abſqꝫ culpa appellãtis appellãti ſuccurritur. h.d. hec no.l. ¶ Ex le-
2 ge iſta habetis in primo notare ſecũdum gl. † quod ca-
a ſus emergens in perſona nuncij, [a] excuſat dominum mittentem. Simile habetis in l.cum matribus.ſ.qui petãt tut. ꝛ tene menti. Sed contra hoc oppo. de l.ſi procuratorem.§.ſi tutores.ff.mãd. Sol. ibi in perſona nuncij non contingit caſus, imo ex culpa ſua hoc accidit, videtur enim dominus ipſe negligere quando negligit nuncius eius, hic vero fuit caſus fortuitus. Et aduerte ad vnum verbum quod ad hoc quod iſte caſus non noceat, oportet quod probetur quod iſti nuncio ſucceſſit taliter quod comparuiſſet in termino, niſi fuiſſet propter caſum, alias caſus non excu-
* ſaret * eum. Habetis not.ff.de re iud.l.penul. Quero ſecundo de quo tempore loquitur hic in iſta lege. Quidam dicunt quod loquitur de tempore xxx. dierum quod datur ad petendum apoſtolos, vt j.eo.l.iudicibus. Alij dicunt quod hic loquitur de tempore quod datur parti ad comparendum coram iudice appellatio-
3 nis, ꝛ iſta eſt vera. † Debes enim ſcire quod iudex a quo appella-
b tur, debet ſtatuere terminum [b] appellãti intra quẽ cõpareat corã iudice appellationis, vt l.contraria. vel intra quẽ iter arripiat.
4 extra eo.c.perſonas, ꝛ c.ſeq. ꝛ c.oblati. † non autẽ poſſet ſtatuere ad proſequendã appellationem, vt pbatur in d.c.pſonas. ꝛ c.ſeq. quod probatur per rõnem quã ſtatim dicam. Pone ergo quod qñ proponitur aliqua exceptio corã iudice ſeculari, que debet remitti ad epiſcopũ, iudex corã quo opponitur, ſtatuit terminum
c parti, [c] ad comparendum corã epiſcopo. ꝛ ad habendum probatã illã exceptionem intra x. dies, valet ne talis conſtitutio termi-
d ni? Certe inquãtum [d] ſtatuit terminum ad comparendum coram eo valet, vt hic, ꝛ dictis iuribus. Inquãtum ſtatuit terminum ad habendũ probatam illam exceptionem nõ vꝫ, qꝛ ſtatuit id qđ per-
5 tinet ad alterius iuriſdictionem. † Et ſicut diſpoſitio de re que cõfertur pro tempore quo res non erat in bonis diſponẽtis nõ vꝫ, vt l.ſtichus ſeruus meus.de manu.teſtamẽ. ita terminus dat⁹ ſuper eo qđ ſpectat ad iuriſdictionẽ alterius non vꝫ. Cum igit probatio debeat fieri coram epiſcopo ad eũ ſpectat dare terminũ ad probãdum, ꝛ limitare tempus intra qđ fiat probatio, ſicut eſt dictum ſ.de termino ad proſequendam appellationẽ, qđ tenebitis
6 mẽti. ¶ † Ult. Jac. de are. inducit iſtam legem, ad queſtionẽ. Minor eſt leſus in eo in quo eſt proſecutus appellationem, corã quo debet petere in integrum reſtitutionẽ, an coram iudice ad quem, an coram iudice a quo? Reſpõ. ſi quidẽ minor appellauit, ꝛ nõ eſt proſecutus, iſta leſio cõtingit coram iudice ad quẽ, coram quo debuit proſequutio fieri, ideo ipſe reſtituet. Caſus eſt in hac lege. Sed ſi minor nõ appellaſſet, ꝛ vellet reſtitui ad appellãdum, tũc iſta leſio cõtingit coram iudice a quo: qꝛ coram eo deberet appellari, ideo coram ipſo reſtitutionẽ in integ. petet. Ego puto qđ etiam coram ſuperiore poſſit peti reſtitutio hoc caſu, vt ſ.ſi ſepius in integrum reſti.poſtu.l.j. vbi ille tex. videtur hoc directo probare. Teneatis menti.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Nuncij. Adde caſum in c.ſignificãte. de pig. ita alleg. Bar. in l.cum filius.§.in hac.ff.de verb.obl. ꝛ in l.j.§.ſi procurator. ꝛ §.tutor.ff.de manumiſ.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ ¶ Nõ excuſaret. Adde bar. Ang. ꝛ Alex. in l.ij.§.qđ diximus.ff.ſi quis cautio. ꝛ Inno. in c.ex rõne de app. ꝛ ibi Prepo. in ij.q.prin. ꝛ late Alex. in l.de pupillo.§.ſi qs ipſi pretori.ff.de no.ope.nunt.

b ALEX. ¶ Terminũ. Iſtud eſt verũ qđ põt ſtatuere terminum ſi iudex appellationis defert. Si autem aufert nõ poteſt, ꝛ ſi ſtatuit ſi proiicit, nulliter agit. Dictũ eſt ſingulare Inn. in c.ſi. de arbi. ꝛ ita ſeruat curia. Spec. in ti.de app. in ij. parte. in forma qualiter incipit, reuertẽdo. ver. ſanctiſſimo. tꝫ contrarium, non tamen allegat Inn. ꝛ tenet Dominicus de app. in vj. c.j. Sed qđ ſi iudex a quo, defert appella. ꝛ ſtatuit terminũ ad ſe preſentãdum coram iudice ad quẽ, ꝛ iudex ad quem ſtatuit alium intra quẽ faceret ſibi fidem qualiter ſe preſentaret corã iudice ad quẽ, qđ ſi intra fin terminũ nõ fiat fides de preſentatiõe, an videatur appellatio deſerta; bal. hic tangit, ꝛ dixit quod non poterit in tali caſu iudex a quo, ſtatim poſt terminum ſentẽtiam executioni mãdare, nõ obſtãte pendentia

dentia appellationis, adeo quod illa executio non reuocatur per tit. nil. no. appel. pen. Dictum fuit Fede. de ſen. cōſi. xxvij. refert. d. Ant. in c. ex inſinuatione. Puto tamen quod ſi ipſe iudex a quo diſtulerit lapſo termino exequi, pars tamen non obſtante lapſu termini poterit fidem facere de introductione appellationis, ꝛ poterit impedire executionem, per no. per Bal. in l. ſi quis inſtituatur. de here. inſti. Et circa id quod hic dicit bart. de iudice ſtatuente terminum appellāti vt compareat coram iudice ad quem, ꝛ etiā dū ſubdit de iudice ſeculari, ꝛ bar. in l. ij. ff. de reg. iur. adde Ang. in l. ij. §. ſed ſi dubitetur. ff. de iudi. ꝛ per hoc not. habes cautelam, ſi appellatur a ſnia tua, quod ita de facili poteris facere quod appellatio remaneat deſerta. Alia eſt quod apoſtolos petitos non tradas incontinenti, licet reſpondeas te traditurum die penultima termini iuridici, hora puta. xij. tunc ſi appellans dicta hora non comparet pro apoſtolis accipiendis quod appellatio eſt deſerta, vt cle. quamuis. de appel. ꝛ bal. in l. iudicib. j. eo. Item quod prefigat appellanti terminum, intra quem habeat ſe preſentare iudici ad quem apoſtolos delatorios, vel refutatorios obtinuit, quod ſi non fecerit, appellatio eſt deſerta. text. eſt hic not. iuncta gl. ſi tamen iudex a quo ſtatuiſſet appellanti ſimpliciter terminū, puta menſem integrum ad inchoandum, tamen non ſufficit intra terminū arripere iter, ſed oportet quod ſe preſentet iudici ad quē appellauit. c. cum ſit romana. ꝛ ibi not. extra eo. per do. Ant. in c. ex inſinuatione. extra eo. quod ſit officio iudic. ad quem appellat, vide in ſpec. de ſen. §. nunc tractemus. ver. ſi iudice authore. cum verſ. ſeq. ꝛ in tit. de ap. §. de offi. ver. j. ꝛ verſic. debes ſententiam. et adde bar. hic, ꝛ bal. in l. appellat. ꝟ. eo. ꝛ in l. ij. ff. de re iud. Et ad p̄dicta vide plene d. Abb. in c. perſonas. extra eo. ¶ Adde vt plene per ipſum Alex. in d. c. perſonas. ꝛ Old. conſi. ij.

c P. PAV. P. ¶ Terminum parti. Vide omnino circa hoc Feli. in c. cum ſit romana. extra de appel.

d ALEX. ¶ Inquantum. Idem tenet bart. in l. ij. ff. de re iud. et ibi vide Imo. ꝛ Ang. ꝛ Pau. de Ca. in l. titia. ſol. mat.

LEX VI.

☞ Si appellans ab interlocutoria, in illa ſuccubuerit, tunc cognitio cauſe principalis remittitur ad iudicem a quo.

6 Iudex a quo ſi ſucceſſit in locum iudicis ad quē fuit appellatum, ipſe non debet cognoſcere, ſed eam cognoſcendam delegare.

8 Si appellatio eſt deſerta, debet pronunciare appellationē fuiſſe deſertam, ꝛ ſic abſoluere ab obſeruatione iudicij.

10 Si prima ſententia confirmatur expreſſe, agitur ex ſecūda confirmatione. ꝛ nu. 11.

Hos qui. Hec lex habet quinque vel ſex partes, et per particulas legā. ¶ Prima pars breuiter dicit. † Iudex ad quem appellatur, debet de cauſa cognoſcere, ꝛ iudicare, nō autem eam ad primum iudicē remittere. h. d.

2 ¶ Not. quod dixi in ſummario. Item † no.[a] modum ſententiandi in cauſa appellationis. ¶ Op. ꝟ. de iud. auth. ad hec. Solu. ibi iudex delegatus remittit ad delegantem. non autē iudex ad quē remittit ad iudicem a quo. Itē op. ꝛ videtur quod ipſe iudex qui iudicauit, debet de cauſa appellationis cognoſcere, vt l. prefecti. ff. de mino. Sol. ibi loquitur in cauſa reſtitutionis in inte. hic in cauſa appellationis. Ratio, quia in cauſa appellationis pars cōqueritur de iniquitate ſententie, vt l. j. in prin. ff. eo. in cauſa reſtitutio. in integ. de ſua facilitate conqueritur. ¶ Op. de l. ſi preſes. ꝟ. quomodo ꝛ quando iudex. Sol. ibi loquitur de nullitate, hic vero de iniquitate ſententie per appellationē. † Et ſic videtis quod habet tres caſus, quia quandoque quis de iniquitate ſententie conqueritur per appellationem, ꝛ tunc primus iudex non cognoſcet, vt hic. Quandoque conqueritur de nullitate ſententie, tunc dic vt l. ſi preſes. ꝛ l. ſi vt proponis. ꝟ. quomodo ꝛ quando iudex. Quandoque conqueritur de ſui facilitate, ꝛ tunc ipſe idem iudex cognoſcit, vt l. prefecti. de mino. ¶ Quero, hic loquitur quando appellatur a diffinitiua, † quid ſi ab interlocutoria appellatur, vtrum poſſit remitti cauſa ad iudicem a quo? Gl. que eſt hic, dicit quod poſſit fieri per papam[b] vel principem, tum quia hoc facit de certa ſcientia, tum quia hec lex non loquitur niſi de appellatione diffinitiua, ꝛ vide glo. Alij dicunt quod etiam ſi papa vel imperator faceret, non valeret, niſi diceret non obſtante tali lege. argu. extra de reſcri. c. dilectus filius el ij. quod placet ſatis per ea que dixi vobis ꝟ. ſi contra ius vel vtili. publi. l. ſi. Et ſecūdum hoc concluditur manifeſte, quod de iure noſtro etiam in illis caſibus in quibus poteſt appellari ab interlocutoria, iudex inferior[c] a principe non poteſt illam cauſam remittere ad iudicē primum. Quod intellige verū, ſcilicet quod cognitio illius cauſe appellationis non pōt remitti ad iudicem a quo. † Sed ſi pars appellās ab interlocutoria ſuccubuit in illa, tūc cognitio cauſe principa. remittiſ ad illū iudicē a quo fuit appellatū, vt extra eo. c. vt debitus. ꝛ eo. tit. c. cum appellatio. ꝛc. non ſolum. lib. vj. Et colligitur ſi bene aduertatur[d] de iure nr̄o ex l. intra vtile. ff. de mino.

6 ¶ † Secūdo q̄ro q̄d ſi iudex a quo fuit appellatū, ſucceſſit in locū iudicis ad quem fuit appellatum? Certe ipſe non debet cognoſcere, ſz eā cognoſcēdā delegare, vt l. pretor. ff. de iuriſ. om. iud. ꝟ. de offi. aſſeſ. l. ſi. Ita dicit gl. ꝛ bene. ¶ Quero, ꝛ intro glo.[e] magis † vtrum iudex ad quem appellatur, tempore quo fertur ſnia, debet addere in ſnia. ꝛ ideo condemno vel abſoluo. Quidam dicunt quod ſic, ꝛ arg. l. qui ex liberis. §. teſtamento. de bono. poſ. ſecundum tabu. ff. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. Alij dicūt quod nil debet addi. Ita tenet gl. hic. l. chirographis. §. j. de admi. tuto. Alij dicunt quod aut iudex pronunciauit confirmando ſniam primā, ꝛ tunc non eſt neceſſe quod aliquid addat. Aut pronunciauit cōtra primā ſniam, ꝛ tunc ſiquidem prima ſnia fuit condemnatoria, ꝛ ipſe pronūciauit eam eſſe iniuſtam, ſatis eſt. Si vero fuit abſolutoria, ꝛ eam pronunciat eſſe iniuſtam, debet addere, ꝛ ideo condemno reum. alias iſta ſententia non contineret abſolutionem, vel condemnationem, ꝛ nō valeret, vt ꝟ. de ſent. l. preſes. ¶ Iſtam opi. ponit glo. in l. offidius. ff. de lega. iij. Quid dicemus? Communiter tenet doct.[f] quod etiam ſi nihil addatur, ſententia valet, quia ſufficit quod in ea ſit verbum cōdemno, vel abſoluo, vel equipollens, vt d. l. preſes. ꝟ. de ſent. ꝛ l. j. ff. de re iudi. ꝛ l. in ſumma. eo. tit. Unde quando ſententiam abſolutoriā pronunciat iniuſtam, idem eſt ac ſi pronunciaret reum condemnandum eſſe, ꝛ eum condemnaret. Declarat enim ipſum debitorem eſſe, vt l. ſi pretor. in prin. ff. de iud. ꝛ l. quero. in prin. ff. de edil. edi. ꝛ ꝟ. ex quib. cauſ. infa. irrog. l. ſi te explicaſſe. ꝛ l. in ratione. §. cū quidam. ad l. fal. Iſtas leges allegant doct. Pro hoc facit optime. ꝟ. de iureiur. l. generaliter. §. iudex. ꝛ l. qui rome. §. penult. d. verb. obli. et d. l. offidius. ff. de le. iij. Pro hoc videtur caſus hic, ibi, cum ſuper omni cauſa, ꝛc. Ex eo enim quod dicit omni, apparet quod quecunque ſententia proceſſerit, ſufficit iudicem appellationis pronunciare primam ſententiam iuſtam vel iniuſtam. ¶ Quero an iudex appellationis poſſit addere in ſententia, ꝛ ideo cōdēno vel abſoluo. Reſpōdeo ſic. Text. eſt expreſſus in l. cum apud ſempronium. ff. iud. ſol. ꝛ l. creditor. §. j. de ſol. Et hoc etiam eſt quod gl. ſ. tua dt cōſultius tū fecerit, ꝛc.

8 ¶ † Quero quid ſi tpa appellationis,[g] cucurrerunt, ita quod appellatio eſt deſerta,[h] an iudex appellatiōis habeat pronūciare. Gl. dicit quod non, imo eſt perinde ac ſi non fuerit appellatum. Videte, gl. dicit verum quod non eſt pronunciandum diffinitiue, ſcilicet abſoluo vel condemno, ſed debet pronunciare appellationem fuiſſe deſertam, ꝛ ſic abſoluere ab obſeruatione iudicij. Tex. habuiſtis ꝟ. quomodo ꝛ quando iudex l. ſi preſes.

9 ¶ † Quero quid ſi actor in prima cauſa non probauit,[i] ꝛ ſic contra eum bene fuit iudicatum. In cauſa appellationis probauit qualiter ſniam feret iudex. Non enim poteſt dicere primā ſniam iniuſtā, imo fuit iuſta. Reſpōdeo, imo pōt pronunciare primam ſententiam iniuſtam reſpectu iuris partis, licet nulla fuerit iniquitas iudicis.

10 † Quero quid ſi iudex appellationis cōfirmat[k] primam ſniam, ex qua oritur actio, an ex confirmante vel ex confirmata? Dicunt quidā quod ex prima, q2 iudex ſecundus non iudicat, ſed primam confirmat, arg. ff. de verb. ſig. l. lege obuenire. Unde no. diſtinctionem, an prima ſnia confirmet expreſſe, ꝛ tunc agatur ex ſcda. † vel tacite per lapſum tpis, ꝛ tunc agatur ex prima. Ita dicit gl. tua. ꝛ alle. leges ſuas, ꝛ iſta gl. dicit optime. Nam quando confirmatur per lapſum tpis, videtur non appellatum, vt l. ſi. in ſi. de temp. ap. Sed quando confirmatur per ſniam, tunc debet agi ex confirmante, non ex confirmato.[l] quod probo. Quandocunque illud quod confirmatur, nō poteſt confirmari vt ipſum, agitur ex confirmante, non ex confirmato, vt ff. ad Treb. l. ſi quis priore. Inſt. quib. mod. te infir. §. ſed ꝛ ſi quis priore. vbi primum teſtamentum non poteſt confirmari per ſecundum, quia quis nō poteſt decedere cum duobus teſtamentis. ita in propoſito, ꝛ eodem modo ferri non poſſunt due ſententie diffinitiue, vt quando prouo. nō eſt neceſ. l. j. merito agetur ex ſecunda confirmante, non ex confirmata. Diſtinctionem pleniorem vtrum agatur ex confirmato vel ex confirmante, dicemus ff. de pac. l. legitima. ꝛ in l. tale pactum. §. qui prouocauit.

12 † Quero, quis mandabit[m] ſententiam appellationis executioni, an iudex appellationis confirmans, an iudex primus. Reſpond. iudex appellationis, vt in gl. l. precipimus. verſi. in his autem omnibus. ꝛ verſi. officijs. ꝛ ibi dicam vobis plenius. j. eod.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Item not. Vide Feli. in cap. cum Ioannes heremita. extra de fid. inſtr.

b ALEX. ¶ Per papam. Utrum papa poſſit cauſam appellationis ab interlocutoria latam committere iudici a quo. et vide hic que dixi poſt Bal. ꝛ tenet Bal. hoc idem in diffinitiua. In interlocutoria vero poſſet alius quā etiā princeps eidē cōmittere.

c ALEX. ¶ Iudex inferior. Adde Bar. in l. ij. in ſi. de appel. reci.

d ALEX. ¶ Aduertatur. Vide Bal. Adde Bar. in l. j. §. pen. ff. eod. in verſi. quero quod ſi compromiſit, ꝛ per Bal. hic.

e ALEX. ¶ Et intro gl. adde quod no. Bal. per illum text. in l. cum apud iudi. ſol. Et ad iſtud facit quia ſemper ſententia ſuper cauſa appellationis neceſſario refertur ad primam ſententiam, vt no. Bar. in l. j. §. de erro. cal. ⁊ adde quod dicit Bar. §. in auth. ſi quis epiſcopus. de epiſc. audi. ⁊ ad confirmationem ſententie non debet ſibi vendicare locum.

AND. BARB. ¶ Quero ⁊ intro gl. Et vide Bart. in l. j. §. libelli. ff. eo. ⁊ in l. cum apud. ff. iudic. ſol. vbi tenet contrarium, quod dicit an iudex debet addere verbum, abſoluo vel condēno. vide hoſt. ⁊ Jo. An. ⁊ ibi plene dixi. in c. Ray. de teſt.

f P. PAV. P. ¶ Tenēt doc. Vide Feli. in c. cum Joā de ſi. inſtr. Alex. in l. in ſnīa. ff. de re iu. circa fi. Feli. in c. cum cauſa. de re iud.

g ALEX. ¶ Cucurrerunt. Sed quid ſi poſt biennium ⁊ ſic decurſis fatalib. a die appellatiōis introducte apparet ſnīa lata cōtra primā, nunquid prima mandabitur executioni. Hoſtiē. quod non in c. relata. extra. eo. ſed Inn. tenet ibi quod ſic. ⁊ ſequit̄ Bal. in c. ſtatuimus. quo tempore mil. ⁊ gl. alle. Bal. in l. ij. C. vt lit. pen. quod per deſertionem appellationis ipſo iure tranſit ſnīa in rem iudicatam. ⁊ ad id quod dicit Bald. vide eum in l. fi. §. ſen. reſcin. non poſ. dicit tamen not. Bald. in ea. l. §. fi. quod deſerta appellatione condemnatio expenſarum ſpectat, ad iudicem ad quem, et adde quod iudex qui pronunciauit appellationem eſſe deſertam, non habet pronunciare ſupra prima ſnīa, vcʒ beneiudicatum, ſʒ Bal. in l. ante. in fi. §. quo. ap. Et hic adde Bal. in l. furti. in princ. in verſi. venio ad tertium ff. de infa. ¶ Adde an ſit neceſſe appellare ſuper deſertione appellationis, antequam mandetur executioni. Bal. conſi. l. lib. v.

h P. PAV. P. ¶ Eſt deſerta. Vide Alex. cōſi. ciiij. vo. v. in prin.

i ALEX. ¶ Non pbauit. Vide Bal. in l. j. in pn. ſ. eo. ⁊ late per moder. in l. j. ff. de re iudi. ⁊ ibi Lud. ⁊ l. in ſumma. eo. ti. ⁊ Bal. hic, ⁊ eſt gl. hic.

k ALEX. ¶ Cōfirmat. An agat̄ ex ſnīa cōfirmāte, an ex cōfirmata, ⁊ gnāliter an agatur ex cōfirmāte, vel cōfirmato. vide plene Bal. in l. ex placito. §. de re. p. Et ad hoc no. Adde Bar. ⁊ doc. in l. j. §. j. de re iu. Adde quod Bar. dt in l. j. in §. fi. in prin. ad Turp.

l P. PAV. P. ¶ Non ex confirmato. Vide Alexan. in l. ſi quis priore. ff. ad Trebellia.

m ALEX. ¶ Quis mandabit. Vide Bart. in l. a diuo pio. et ibi doct. de re iud. ⁊ Cyn. hic adde Spe. ⁊ Joan. And. in addi. in tit. de execu. ſenten. §. nunc dicendum. verſi. ſed pone quod iudex.

§. Si quid autem.

In cā appellatiōis nō probatum, probabo, nō allegatum allegabo.[a] h. d. Scdo hoc videtur quod poſt dicta teſtificata poſſunt fieri probationes cōtra auth. qui ſemel. §. de prob. So. dicūt quidā hāc legē in hoc corrigi. Alij dicunt aliter, quod plene examinabo in l. per hāc. ſ. tit. pxi. Scias tamē[b] vnū, quod hec lex nō hʒ locū, quando appellatur ab interlocutoria, q2 tunc debet probari ex eiſdem actis, vt in c. appellanti. de appel. in cle.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Allegabo. Intelligas in his que fiunt poſt litem conteſtatam, ſicut in his que ante, vide Bar. in l. ita demum. §. de procur. Et intellige iſtam legem quando habuit iſtam cauſam ignorantie, ſecus ſi fuit in culpa, ⁊ non oppoſuit. Ant. de But. in c. ad audientiam. de reſcript. alleg. Joan. Andr.

b ALEX. ¶ Scias tamen. Vide Bar. in l. iij. ff. de ap. reci. ⁊ in l. per hanc. in princ. ſ. tit. j. ⁊ Bart. in l. ſocietatem. §. arbitrorum, ⁊c. in verſi. quero vtrum arbitramentum poſſit. ff. pro ſocio.

§. Si quis autem.

Qui teſtes facit ad iudicem euocari, eis debet expenſas facere. h. d. De hoc videbitis in l. ſi quando. §. de teſtib.

1 ## §. Super his.

†In cauſis capitalibus qui idoneos fideiuſſores nō dat pendente appellatione detinetur in carcere.[a] h. d. ¶ Not. quod in cauſis capitalibus, q2 nō pōt haberi idoneus fideiuſſor, qs detinet̄ in carcere. Et intellige hoc quod detinet̄ in carcere ad petitionē iudicis,
* ad quē eſt appellatū.*Quod apparet, q2 cā appellatiōis in iſtis cauſis capitalibus nō pōt agitari per alium, vt ff. an per aliū. cau. ap. re. l. j. Item apparet ex eo, quod iudex appellationis dʒ mādare ſnīam executioni, vt dixi in prin. iſtius legis. Item no. ex hac. l.
b cum gloſ.[b] ſua, que eſt ſuper verbo, ⁊ exempla.† quod originalia
2 acta nō dʒ dare iudex, ſʒ dʒ dare exēpla. Ex quo not. quod actis exemplatis, debet dari fides dum tamen ſint exemplata authoritate iudicis, corā quo facta ſunt, ⁊ eis fidem ſua authoritate imponat. Facit. §. de fide inſtr. auth. ad hec. Item no. ex hac. l. cū gl.
3 que eſt ſuper verbo, ſcrinia.† quod pductio actorū, ⁊ inſtrumētorum pōt fieri[c] coram notarijs banchi. Facit quod habuiſtis §. de pcibus Imp. offe. aut. que ſupplicatio. ſ. tit. j. aut. appellatione.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ In carcere. Et ſi nō eſſet, dʒ poni pēdēte appellatione, vide Joā. de Dam. cōſi. j. in prin. dicēs non adiri fideiuſſores ēt ſi tractaret̄ ſolū de pena perpetui carceris. in alijs autem corporibus non eſt dubium, vt hic. ⁊ vide poſtea latius Bolo. in vij. addi. ⁊ ibi etiam ponit remiſſiue quando appellatur ab interlocutoria ſuper captura carceris, ⁊ quando debeāt detineri per iudicem ad quem vel a quo, qui etiam ibi dicit quod ſi extaret cōſuetudo quod poſſit interuenire per iudicem ad quem, vel a quo, ⁊ quid ſi extaret cōſuetudo quod poſſit interuenire fideiuſſor ēt vbi eſſet imponenda pena mortis, ⁊ deberet relaxari. ⁊ ibi etiam quod ille qui ſemel aufugit de carcere nunquam venit relaxandus datis etiam fideiuſſoribus. licet alias veniſſet eis datis.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ Ad quem eſt appellatum. Vide de hac materia remiſſiue per Alex. in l. j. ff. de cuſto. reor.

b ALEX. ¶ Cum gl. Et adde ad hoc gl. no. in c. cum cām. in glo. ſ. de pbat. ⁊ no. Ang. in aut. ſi quis in aliquo. vbi dt quod archiui publici fidē faciūt ad hec, q2 acta ex archiuis publicis notoriū inducūt, ſm Inn. in ca. ex inſinuatione. de appel. ⁊ Bal. in l. ij. §. quō ⁊ quando iudex. ⁊ quod not. ipſe in l. geſta. §. de re iudi.

c ALEX. ¶ Fieri corā notarijs. Bar. in l. ſi finita. §. Julia. et in dicta aut. q̄ ſupplicatio. ſʒ Bal. in d. l. ij. §. de edē. ⁊ in aut. q̄ ſupplicatio. videt̄ tenere cōtra. p l. inſtar. ſ. de iure fiſ. lib. x. ⁊ quod not. in c. qm̄. de pb. vbi Ho. dt ſcripturā factā a notario, non habere vires, niſi ſit pducta corā iudice. Ita, q2 pbatio eſt fiēda iudici, non notario, l. iubem⁹. de li. cā. cū ſi. adde gl. ī l. hac ↄſultiſſima. §. pe. §. de teſt. Ang. in d. §. Julian. tenet ↄ Bar. ſʒ Inno. ibi dt quod relatio t⁊mini ſeruat̄ de ↄſuetudine, quod fit notario. ⁊ ī hoc ſit vera opi. Bar. ⁊ tenet Bal. in l. pcipim⁹. ſ. de app. vbi Bart. ſʒ pductio inſtrumētorū fit corā iudice. Forte tn̄ ſʒ eū pōt ſaluari dictū Bar. ſi pductio eſſet facta ab aduerſario, aduerſa parte pſente ⁊ cōſentiēte, alias forte nō ſufficeret pductionē notario fieri. Facit quod no. ī Spe. de inſtr. edit. §. reſtat, circa principiū. Et ſimiliter forte ſufficeret pducere acta prime cauſe, corā notario iudicis appellationis, ex quo alias ſunt actitata inter partes, q2 nō faceret fidē, niſi vocata fuiſſet pars in exhibitione actorū, iuxta l. j. ⁊ ij. §. de rela. Et ſic poſſet itelligi iſte tex. de quo vide lati⁹ ibi pcū. poſt Ang. Et adde Bar. ī l. ij. circa fi. ſ. de iur. fiſ. li. x. Facit ad hoc qđ no. Bar. ī l. multū. de cōdi. ⁊ demōſtr. ⁊ adde quod dt Bal. ī l. antea. §. ſinaūt. p illū tex. §. de arbi. quod ſufficit cōditionē notificari iudici, vel parti, quod no. ⁊ adde Bal. in l. iij. in prin. ff. de iureiu. ⁊ cū opi. hac tenet Bal. ī l. pcipim⁹. ſ. eo. ⁊ ibi ēt Bar. ī §. ij. Sʒ cōtra Bar. hic videt̄ tenere Bal. in l. ſi ea. in ſcdo no. ſ. qui accu. per tex. qui videtur hoc probare bene in l. Semproniā. ff. de fur. ⁊ idē tex. ⁊ q ibi Bar. ⁊ Bal. in l. ſi quis ſe. ſ. de accu. ⁊ vide p bald. in l. hac conſultiſſima. §. ſi qs aūt. de teſta. in fi. Bal. tn̄ hic in fi. trāſit cum Bar. cōcord. qđ productio teſtium, ⁊ probationum, que nec pōt fieri nec cā cognita ex parte citata. l. iudices. C. de fi. inſtr. l. ſi qn. C. de teſti. non poſſunt produci notario per alleg. pro iſta parte, ſed relatio nuncij ⁊ alia, que non requirut' cauſe cognitionem fit per allegata in contrarium. Vide Alex. in l. ij. §. de eden.

1 ## §. Ne autem temere.

†Qui fruſtratorie appellauit, extra ordinem punietur. h. d. Quero, quam penam ſuſtinebit. Dic vt in gl. bart.

1 ## §. Si autem in iudicio

Breuiter dt, ad appellādū in propria cauſa datur biduum. in aliena triduum datur. h. d. No. q tēpus appellādi, in propria cā, eſt biduum, in alia triduū, lʒ hodie
2 corrigatur, vt ſtatim dicam. Item no. qđ† appel. debet interponi in ſcriptis. q apparet ex iſto tex. qui dicit appellatorios libellos. Opp. contra hoc. ff. eo. l. j. §. fi. ⁊ l. fi. ⁊ l. ſeq. So. Ibi permittit̄
3 qđ appellet viua voce, illo die, iudice ſedente pro tribunali.† poſt autem non licet appellare, niſi in ſcriptis. Ab interlocutoria aūt ſemper debet appellari in ſcriptis, vt in c. j. extra eo. ti. lib. vj.

AVTHENT.

1 ☞ Abſens condemnatus, qui non eſt vere contumax, pōt appellare. ⁊ tempus appellandi currit a tempore ſcientie.

a Hodie.[a] Hec auth. corrigitur. Opp. ff. qn̄ app. ſit l. j. §. dies. Dicit gl. q ibi dicitur a tempore ſententie, ſubaudi, ⁊ a tempore ſcientie.† Abſens condemnatus qui non eſt vere contumax, pōt appellare, ⁊ tempus appellandi currit a tempore ſcientie, vt hic, ⁊ dixi in l. ab eo. §. quomodo ⁊ quando iudex.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Hodie. An iudex poſſit iſtud tempus ſcʒ decendij datorum ad appellandum abbreuiare, vide eū in l. ij. ff. de re iud. ⁊ ibi doc. an poſſit reuocari, ⁊ intra quantū tp̄s, vide eū, doc. in l. quamuis. ff. eo. Intellige legē hodie. quando appello ab actu momentaneo. ſecus ſi ab actu ſucceſſiuo, vide Bar. in l. inſinuatione. fur. ff. Et an iſtud tēpus poſſit conſenſu partium prorogari. bar. hic qđ non, ⁊ in auth. ei qui. §. de temp. appel. ⁊ Pau. de Leaza ⁊ alij in clemē. quandiu. extra eo. ⁊ ſequitur Rom. ⁊ Pau. de ca. in l. ij. ff. de re iudi. vide poſt Bar. in auth. ei qui. ſ. titu. j.

P. PAV. P.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

P. PAV. P. ¶ Hodie. De materia decendij dati ad app. vide
late Feli. in c. ad cōſultationē. extra de re iud. vide aliquid de ma-
teria in auth. ei qui appellat. ꝯ. de temp. app. ad bar. in prin. Item
quod tempus app. currat de momento ad momentum, ⁊ idem de
tempore compromiſſi, vide Bal. in l. fi. §. ij. ad fi. C. commu. deleg.
qũo autem fiat iſta computatio de momento ad momentum, vi-
de omnino Joã. de Dama. cōſ. xciij. Item quod licet de volunta-
te currat de momento ad momentũ, tñ ſecus eſt in anno dato ad
proſequendum: iura dicunt in annum a die interpoſite appella-
tionis que dictio a, excludit illã diem, ſecus in decendio dato ad
appellationem, q2 iura dicunt quod currit a recitatione ſnĩe, vt
eſt tex. in corpe, vide Inn. in ca. quod ad cōſultationem. de re iud.
Pro qua diuerſitate vide oĩno no. Abba. in cap. ſuper eo. el ij. de
appellatio. ⁊ ſequitur ibi Peruſ. contra iſtã diuerſitatem videtur
in terminis noſtris tex. in l. j. §. biduum. ff. qñ appellan. ſit. vbi dr
eſſe appellandum intra biduum a die ſententie, ⁊ tamen intelligi-
tur de momento ad momentum, ſecundum gl. in §. dies. ⁊ ibi ang.
areti. ponit verum eſſe quod Ang. de Peruſ. in d. §. biduum. ⁊ in
dicto §. dies. tenuit quod de iure Digeſtorum non currat tem-
pus appellationis de momento ad momentum per illum text. ſe-
cus in decendio dato de iure nouo, q2 iura aliter loquuntur, vt ſ.
dixi. Sꝫ Ang. Areti. in d. §. biduum. ⁊ in dicto §. dies. illum repre
hendit poſt Rapha. Cuma. ſꝫ opinio Ang. aret. videtur verior,
⁊ Alex. in d. l. j. ſ. ſi quis cautio. reprobat bar. in d. §. dies, ⁊ a ve-
ritate illius dicti pendet veritas predicte opinionis, alias nō eſ-
ſet data ratio diuerſitatis inter tempus interponende appella-
tionis. ⁊ tempus proſequendi, ⁊ generaliter male diceret gl. in d.
l. ſicut. de appellationi. que tamen approbatur vt dixi, ⁊ per iſta
infero quod in terminis decreti de ordine cauſe ciuilis, ſm quod
debet appellari intra quatuor dies non currit tempus de mo-
mento ad momentum, ex quo dr in ipſo decreto a die late ſnĩe.

3 ☞ Si pars non petit apoſtolos intra tempus debitum, appel-
latio habetur pro deſerta.

§. Apoſtolos.

† Iudex debet dare apoſtolos, etiã nō petenti,[a] ⁊ cautio de rato, de ex-
1 ercenda appellatione, non interponitur. h. d. † Hoc eſt verũ quod
apoſtoli debent dari a iudice, etiam parte non petente, tñ ſi pars
non peteret intra tempus debitum, appellatio haberetur pro de-
ſerta. ff. de lib. dimiſ. l. j. ⁊ ĩ. eo. l. iudicibus. ⁊ ibi videbitis.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Non petenti. Sed videtur quod hodie apoſtoli de-
beant peti, in cle. quamuis. de app. ⁊ dixit Joã. Andr. in nouel. in
c. j. de appel. in vj. ſecundum Hoſtien. quod iudex admittens ap-
pellationem debet dare apoſtolos etiam non petenti, vt hic, non
admittens non debet dare, niſi petãtur. Et an per dationem apo
ſtolorum ſimpliciter videatur iudex appellatiōi deferre, vide bal.
no. in l. iij. ĩ. eo.

LEX VII.

☞ Appellatione interpoſita omnia manent in eo ſtatu in quo
erant ante latam ſententiam.

Hi qui ad ciuilia.

[a] Breuiter dt, † Electi[b] ad munera pu-
blica authoritate vel vtilitate, debent appellare, ⁊ ſuã
appellationem iuſtã oſtendere, alias videntur conſen-
b tire. h. d. ¶ Not. quod ab iſtis electionibus [b] ad officia debet ap-
2 pellari. Vidiſtis ſ. eo. l. ſi ad ſcribatum. † Scdo no. quod qui non
appellat, videt cōſentire. Simile, quõ ⁊ quãdo iudex. l. ab eo. ſ. de
3 poſtulãdo. l. j. † Tertio no. quod ille qui appellat, dꝫ pbare ſe iuſte
appellaſſe, vt hic in fi. Opp. ĩ. eo. l. noiationes. Solu. vt in gl. q2 ibi
noiatio peccauit in forma, hic nō. Op. ſcdo in auth. de defen. ciui.
§. interim. Sol. vt in gl. Item op. de l. j. §. ſi quis tutor. ff. quando
app. ſit. Sol. Hic loquitur in munere publico authoritate, ⁊ vtili-
tate, ibi loquitur in eo quod eſt publicum authoritate tãtum, vt
c tutela, ⁊ cura. Reuoco in dubium quis debet probare [c] in cauſa
appellationis. Hic inter gl. nr̃os fuit diſſenſio. Tu vero breuiter
dicas ſic, Quãdoqꝫ queritur quis dꝫ probare ſe iuſte appellaſſe,
hoc eſt appellationem rite interpoſitam eſſe cōgruo loco ⁊ tpe, ⁊
d apoſtolos petitos eſſe, ⁊ ſimilia, ⁊ tunc ſine dubio [d] ille qui appel-
lat, debet probare, vt l. litigatoribus. ⁊ l. ſi quãdo. ĩ. eod. in l. eos in
4 prin. ⁊ §. pe. † Quãdoqꝫ queritur quis dꝫ pbare de iuſtitia cau-
ſe, ⁊ tunc aut altera pars tãtum proſequitur appellationem alio
exiſtente cōtumace, ⁊ ille dꝫ pbare iuſtitiam pro ſe, qui proſequi-
tur app. ⁊ vult ſententiam, vt in auth. de his qui ingre. ad ap. §. il-
lud quoqꝫ. ⁊ l. ampliorem. ĩ. eo. tit. Quãdoqꝫ vtraqꝫ pars pſequi-
tur. Et hic aduerte quedam eſt probatio que fit per modum ab-
negationis, v. g. dico latam ſnĩam me non citato, non preceden-
te cauſe cognitione, hoc volo probare per inſpectionem actorum,
q2 in eis non continetur citatio, neqꝫ terminus ad probandum,
⁊ ſic arg. l. fi. ſ. de re. credi. Et iſto modo ei qui appellat incumbit
probatio, iudex enim habet inſpicere acta. Et ſic not. quod licet
* preſumatur pro rectitudine proceſſus * non apparētibus actis,
ſi tamen appareant acta, ⁊ reperiatur ibi aliquod ſolenne defe-
e ciſſe, tunc ex actis probatur defectus [e] ſolennitatis contra illam
preſumptionem que erat pro actis in ſcriptis, ⁊ de hoc habetur
extra in c. j. de lit. conte. ⁊ pro his que no. Jo. And. in c. cum ad ſe-
dem. de reſti. ſpo. ⁊ in c. quoniam contra. de prob. ĩ. eo. l. ne cauſas.
f ⁊ ſ. de edē. l. is apud quem. Si vero queritur [f] de pbatione que fit
directo per teſtes, ⁊ inſtrumenta, tunc ille habet probare in cã
appellationis, qui habebat probare in prima vt hac l. ⁊ ſ. eo. l.
5 eos. §. j. ⁊ ĩ. tit. j. per hãc. † Nã interpoſita appellatione oĩa manēt
in eo ſtatu, in quo erant ante latam ſnĩam, vt ſ. eo. l. appellatione.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Hi qui ad ciuilia. Et ad hanc legem vide que di-
xi poſt Bar. in l. Imperatores. ff. de publica. ⁊ per Inn. in c. j. de
his que fi. a maio. parte capitu.
AND. BARB. ¶ Hi qui ad ciuilia. Vide Old. in conſil.
xviij. vbi decidit per iſtam legem, quod ſi epiſcopus reprobat ali-
quem ne admittatur ad beneficium, non dicitur ſententia diffini-
tiua, ſed eſt certum reprobatorium. Allegauit hanc legem. limita
in c. conſtitutis. in gl. de appel.
b ALEX. ¶ Electionibus. Vide Barto. in d. l. ab eo. ⁊ in l. ij. ff.
de iureiuran.
c ALEX. ¶ Debet probare. Cui incumbat onus probandi, in
cauſa appellationis, vide barto. in l. fin. ff. ſi tu. vel cu. app. ⁊ glo. ⁊
Bar. in l. j. ſi aduer. credito. ⁊ Inn. in c. bone. el j. in glo. j. in verbo,
ſumitur. de elect. Et ſcias quod ſemper appellans videtur ſuſti-
nere quaſi actoris vices. in c. ſignificauerunt. ⁊ ibi. no. de excep. ⁊
in c. cōſtitutus. verſ. inſuper. de elect. ⁊ no. in l. de pupillo. §. ſi pro-
curator. ff. de ope. noui nuncia. Vide gl. in c. preſentia. de renun. ⁊
in cap. qm̃ contra. in verbo. preſumatur. ⁊ d. Ant poſt gl. in c. cum
ſpeciali. §. j. de appel. ⁊ quid ibi in appellante ab interlocutoria, ⁊
hic adde Bal. in l. per hanc. ad fi. de tēp. app. Adde. tamen quod
ſi in arbitrarijs appellatur, incumbit onus probandi appellãti,
vt colligitur ex no. per Inn. in c. ad petitionem. ⁊ ibi doct. de ac-
cuſ. ad quem ſe remitiit bart. in l. ij. de re iud. ⁊ not. do. Abb. in c.
quod ad conſultationem. de re iudi. Adde quid ſi appellatum ſit,
nec ex actis apparet, quod iudex appellationi detulerit, quid pre-
ſumendũ, ſi notarius atteſtetur. Vide Pet. de Anch. cōſ. ccxxv.
d P. PAV. P. ¶ Sine dubio. Vide Cano. in cap. in preſentia. de
renun. Spe. tit. de ſententia. ad fi.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ Rectitudine proceſſus. Iſtud im-
probat Alex. in l. de vnoquoque ff. de re iud. quatenus vult quod
lata ſententia a qua fuit appellatum, preſumitur lata pendente
legitima citatione.
e P. PAV. P. ¶ Probatur defectus. Vide que habes ad bar.
in l. de vno quoqꝫ. ff. de re iud. quod licet in ſententia de antiquo
preſumatur citatio, ſi tamen ex inſpectione actorũ apparet con-
trarium, tollitur illa preſumptio, ⁊ ſeruatur deciſio Paul. de Ca.
cōſ. l. ⁊ vide Fran. conſ. lxij. ad fi. ⁊ que habes ad Bart. in l. j. ſ. de
rela. vide Felin. in c. quoniam contra. verſ. limita vno modo.
f ALEX. ¶ Queris. Adde Bal. in l. proxi. ⁊ Joan. Andr. in c.
quoniam contra. de probat. ſuper gl. fi.

LEX VIII.

Si contra.

a [a] Breuiter dt. † Si appellatio de-
1 bito modo non eſt proſecuta pēden
te appellatione ſententia executioni mãdatur. h. d. Not.
quod niſi quis oſtendat proſecutam appellationem debito tem-
pore, ſententia a primo iudice poteſt mandari executioni.

ADDITIO.

a ¶ Si contra. Adde quod Ang. conſuluit eius conſi. cxxx.

LEX IX.

Dominus.

1 Breuiter dicit, † Dominus poteſt
proſequi appellationem a procura
tore interpoſitam, h. d. An ipſe procurator poſſit cauſaꝫ
appellationis proſequi, videbitis plene in l. inuitus. ſ. de procu-
ratorib. vbi eſt materia.

LEX X.

Si actor.

a [a] Breuiter dt, † Appellationem interpo-
1 ſitam ab actore curatoris, curator proſe-
quitur, vel minor factus legitime etatis. h. d. hec bona l. Not.
2 quod actor datur a curatore. Scdo not. † ꝙ actor datus ad litem
non poteſt proſequi cauſam appellationis interpoſitã in eadem
lite ⁊ eodem modo in procuratore. Quod dic vt dicemus plene
de procura. l. inuitus. Op. ad primum, ⁊ videtur quod actor de-
tur a iudice, non a curatore, vt inſtitu. de curato. §. fin. ⁊ ff. de his
qui not. infami. l. furti. §. mandati. Bl. fatetur contrarium ⁊ quod
hic dicitur a curatore id eſt a iudice poſtulante curatore, ⁊ vide
glo. quod not. perpetuo propter formam qua conſtituitur actor

3 Tamen quicquid gloſ.dicat † veritas eſt quod duplex eſt forma
cōſtituendi actorem. Una quod cōſtituatur a tutore ſeu curato-
re iudice authorizāte, ita loqtur hic, ꝛ ff.de tut.l.ſolent.ꝛ l.neqꝫ.ſ.
4 de proc.† Alia forma eſt quod cōſtituatur a iudice curatore po
ſtulāte, ꝛ ita loqtur Inſti.de cura.in fin.cū ſi.Effectū aūt,iſtarum
formarum, ꝛ materiā de iſto actore,dic plene in l.actor.ff.rem ra.
ha.ꝛ habemus rubricā ſpālem ſ.de tuto.ꝛ cur. ad li.dā.l.j.quod
5 not.in gl.nr̄a.Has formas tetigi ſ.de pcu.l.neqꝫ.† Quero vtrum
b actor[b] poſſit cām appellationis pſequi ſi velit? Gl.dt quod po-
teſt,non vt actor,ſꝫ vt quilibet extraneus,ꝛ vide gl.vlt.Iſta glo.
dt veritatem,ſꝫ ad eius intellectum aduerte,aut hic minor ſuſti-
nebat partes rei,ꝛ pcedit ſine dubio,qꝛ quilibet eſt idoneus de-
fenſor,ſine mādato cum ſatiſdatione,vt ff.de procur.l.minor. Sed
ſi ſuſtinebat iſte minor partes actoris, oportet quod intelliga-
mus quod iſte actor erat coniuncta perſona que poterat admit-
ti ſine mādato,alias non procederet.Et ſecundum hoc habes hic
ſolutionem illius queſtionis. de qua dubitari conſueuit, an pro
minore admittatur coniuncta perſona ad agendum.videtur em̄
quod non, cum ipſe minor non ſit legitima perſona, ergo nec ille
qui agit nomine eius,cum non ſit legitimus adminiſtrator.Glo.
tamen videtur tenere contra hoc in l.tutor qui poſt. circa princ.
de admi.tut.ꝛ ibi gloſſella.Iac.de Areti.ꝛ Cyn.tangunt in l.exi-
gendis.ſ.de procu.ꝛ ibi dicam.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si actor.Et adde cautelam quā dat Ant. de but.
in c.dilecti.el ij.de reſcrip.vbi dicit, quod ſi lapſus eſt terminus
decem dierum a die late interlocutorie,quod tu habes petere eā
reuocare.ſi iudex non reuocat appellare ab hoc grauamine, que
cautela videtur eſſe cōtra mentem Bar.in l.j.C.ſen.reſcin.nō poſ.
b ALEX. ¶ Actor.Et de actore adde tex.no.in l.item eorum.ſ.
ſi ita.ff.quod cuiuſqꝫ vni.no.Adde an actor poſſit ad vnam litem
dari ab vniuerſitate ꝛ a tutore,vel curatore,plene Io.And.in ti.
de actore.ſ.illico.ver.actor ergo. An autem pro minore admitta-
tur coniuncta perſona ad agendum,vide per Ioan.poſt Spe. in
ti.de coniuncta perſona.ſ.j.verſi.item is pro quo agit.

LEX XI.

1 Ciues. † Que manifeſta ſunt, probatione nō indi-
a gent.[a] h.d.Oppo.de l.nominationes.ĩ.eo.
Sol.Ibi non tenuit electio.Op.de l.veteranus.ĩ.quan-
do prouoca.non eſt neceſ.Sol.Ibi ſpeciale.Op.de l.ea quidem.ĩ.
de accu.aduertatis.Dicit gl.quod eſt differētia inter manifeſtū,
2 ꝛ notorium.† Nam ea que ſunt notoria,probatione non indigēt,
vt l.cōtraria.Et que ſunt manifeſta,indigent probatione,vt hic.
ꝛ vide gl.quā tene mēti,ꝛ no.Ad pdicta facit quod no.in l.ſi ve-
b ro pro condēnato.ſ.qui pro rei.ff.qui ſatiſda.cog. tn̄ ego[b] p de-
claratione q̄ro que differētia ſit inter notorium ꝛ manifeſtū.De
hoc in Spec.de noto.crimi.ſ.j.ꝛ iam de manifeſto.Alij Canoni-
ſte ponunt extra de cohab.clerico.ꝛ muli.c.veſtra.Do.Cy.aliqd
c tangit in d.l.ea quidem.de accu.d.Iac.Bu.dicebat breuiter,[c] ꝛ
hoc ſufficit vobis,quod differētia inter notorium ꝛ manifeſtum,
colligitur ex his que dicuntur in aut.qui ſemel.quomodo ꝛ quā-
do iud.Nam ea que nunquam habuerunt actum permanentem,
non poſſunt tranſire in notorium,vt puta,vox preconis.Ea vero
que habuerunt actum permanentem, vt edicta in albo propoſi-
ta,tranſeunt in notorium: ꝛ quod in platea ſit forus, ꝛ ſimilia.
Sed quod ſit preconizatum,non tranſit in notorium. In modo
autem probandi differunt hec,nā in notorio non eſt neceſſe quod
probetur notorium eſſe. In manifeſto debeo probare ipſum fa-
ctum,quod dico manifeſtum,vt hic.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Indigent.Notoria probatione non indigent, de-
bent tamen allegari,vt not.glo.in cle.appellanti. de appel. et dixi
poſt bar.in l.j.ĩ.vt que deſunt aduo.ꝛ voluit no.Bart. in l.j.ff. de
excep.ꝛ Imo.ꝛ Anto.in c.ij.vt lit.non conteſt. ꝛ quid ſit manife-
ſtum ꝛ notorium.Adde Barto.in l.heredes palam.in princ.ff.de
teſt.ꝛ d.ſ.qui pro rei.ꝛ vide aut.qui ſemel.C.quomo.ꝛ quan.iud.
Adde tamen, ſi exceptio eſt notoria iudici, nunquam eſt neceſſe
vt opponatur,ſed equitate ſuadēte,iudex poteſt abſoluere ex ſuo
officio.l.ſi.ff.de iu.no.gl.in l.vbi pactum.ſ.de tranſa.ꝛ ſ. de iudi.l.
properandum.ſ.ſinautem. Si tamen iudex non vult, non arcta-
tur.Alias ſi non eſſet notorium vt iudici,debet opponi,vt l.ij.in
prin.ſi quis cautio.vbi eſt tex.Facit l.j.ſ.vt que deſunt aduoc.ſe-
cundum Ang.in d.l.j.ff.de exce.dicit Bal.in l.j.quomodo ꝛ quā-
do iudex.quod notorium non requirit oppoſitionem , ſed allega-
tionem.Poteſt tamen in notorijs ipſe iudex ſupplere,vt no.bald.
in l.ea quidem de accu.ꝛ in l.j.in fi.ſ.qui ꝛ aduer.quos.Adde ta-
men quod in notorijs requiritur citatio partis.ij.q.j. Deus om-
nipotens.vt habes poſt Bart.in l.j.ſ.nunciatio. in apoſtil. que
incipit,que gl.vult,ꝛc.de operis no.nuncia.ꝛ poſt Bal.in l.empto
rem.ff.de actione empti.Adde vt per Oldr.conſ.xviij.

b AND. BARB. ¶ Tamen ego.Uide do.Anto.in contra.in c.
in noſtra.de coha.cle.ꝛ mulie.
c ALEX. ¶ Dicebat breuiter.Adde l.ab accuſatione.ſ.nūcia-
tores.ff.ad Turp.ꝛ ibi habes poſt eum.ꝛ Bar.in l.de minore.ſ.
tormenta.ff.de queſtionib.

LEX XII.

a Minime.[a] † Condemnatus in ciuili, non debet in
1 carcere detineri.ſecus in criminali, ſi fi-
deiuſſores non habeat.h.d. Pro euidentia debes ſcire
quod in cauſis ciuilibus ſeu pecuniarijs,condemnatus non po-
teſt detineri in carceribus pro debito.ĩ.qui bo.ce.poſ.l.j.No.tex.
facit etiam iſtud principium contra rectores terrarum qui fa-
ciunt appellantibus iniuriam ex eo quia appellant. Uidebitis
in l.ꝛ in maioribus.ĩ.eo.ꝛ quod ibi no.nota hanc legem.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Minime.Uide ad Bar.in l.eos.ſ.ſuper his.ſ.
eod.titu.

LEX XIII.

2 ☞ Poſtquam cauſa eſt commiſſa conſilio ſapientis, iudex non
debet admittere nouas probationes.

1 Ex illo tempore. † Lite pendente per appella-
tionem vel conſultationē nō
debet aliquid innouari,etiā ex reſcripto Principis.h.d. Habes
hic nouum caſum.Secundum lec.gl.iſta lex poſſet intelligi etiam
alio modo, ꝛ magis notabiliter , breuiter dicit ſecundum iſtam,
Lite pendente per appellationem vel cōſultationem, non debet
iudex admittere inſtrumenta,vel alia que coram eo producētur,
ſed iudici appellationis vel conſultori , acta prima remittet.h.d.
2 Et ſecundum hoc habes notare,quod poſtquam † cauſa eſt cō-
a miſſa conſilio ſapientis,[a] iudex non debet admittere nouas pro-
bationes,quod tenebis menti perpetuo.Sed quero,quid ſi amiſ-
ſerit,ꝛ proceſſerit,valebit ne? Uidiſtis.ſ.ti.j.l.j.dic vt ibi.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Cōſilio ſapientis.Qn̄ cā eſt cōmiſſa cōſilio ſapiētis,
iudex non admittit nouas probationes,vide per Moder. ꝛ poſt
Bar.in l.ad principem.ff.eo.ꝛ Bar.in l.in offerēdis.ĩ.eo,idem in
grauamine ſm̄ Bar.in l.per hanc.in prin.ĩ.tit.j.
P.PAV.P. ¶ Conſilio ſapientis.Uide Bar.in l.j.ſ.queſitum.ſu-
pra,de appella.

LEX. XIIII.

1 Litigatoribus. † Statim lata ſn̄ia po-
a teſt viua voce[a] appel-
2 lari.h.d.No.iſtū text.† ꝛ ſic innuit ꝙ res iudicata dr
intra decem dies,intra quos poteſt appellari.hoc.d.
3 † Opp.dr hic illico.Contra,imo videtur qđ poſſit appellari viua
voce,donec iudex ſedet pro tribunali,lꝫ ad actus extraneos di-
uertit,vt ff.de in integ.reſti.l.diuus.Sol.ſm̄ opi.Hug.que cōmu-
ter tenetur,iſta lex ſuppletur per ꝯriam,vt hic dr ꝙ illico.ſ.iudice ſe-
dente pro tribunali,ꝛ hoc tꝫ gl.in l.ij.ff.eo.Quero,an dr res iudi-
cata intra illos decē dies,qui dant̃ ad appellandū.Hic vr̃ tex.qđ
ſic.Idē vr̃ velle gl.ff.de re iud.l.j.Canoniſte vident̃ dicere ꝯrium
extra de re iud.c.ꝙ ad conſultationē.dicūt em̄ ſn̄iam tranſire in
rem iudicatam,qn̄ appellari non poteſt.Pro hoc videtur text.in
l.ſi fundus.ſ.ſi plures.ff.de pig.Ego dixi vobis ſ.de re iudi.ſup
4 rub.† ꝙ differentia eſt inter ſententiam ꝛ in rem iudicatam, nam
ſentētia dicitur ille actus ſententiandi.Res iudicata dicitur effe-
5 ctus ſn̄ie,vt in toto ti.de re iu.† Si ergo queratur,an ſentētia ha-
beat effectum intra decem dies,qui dantur ad appellandū. Re-
ſpondetur.Quedā eſt executio que fit a iure,ſine facto hominis,
vt qđ condemnatus furti ſit infamis,ꝛ ſimilia,ꝛ tunc hꝫ effectus
incontinenti,vt l.furti.in prin.ff.de his qui.no.infa.ff.de pen.l.ſi
ad ſtatum.ꝛ l.qui vl.ꝛ ff.de iniuſt.teſt.ſi quis filio exheredato.ſ.
irritum.Quedam ſunt que requirūt executionē hominis,ꝛ quo
ad illa non dicitur res iudicata, qꝛ interim executioni mandari
non poteſt,vt ff.nil no.appel.penden.l.j.ꝛ ibi nota.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Uiua voce.Uide Bar.in l.inuitus.ſ.de procu.Sed qđ
ſi qs appellauit viua voce,poſt appellauit in ſcriptis,q̄ appella-
tio teneat,vide Bar.in l.cū pcu.ſ.ſi dn̄s.ff.de ope.no.nūc.quia te-
net quod prima tenet.De quo vide ibi per eum.ꝛ que dixi.Secū-
da fuit Ang.ibi contraria, quod ſecunda teneat,ꝛ nō prima,dū-
modo vtraqꝫ fuerit facta intra tempus appellandi. Mouetur,
quia re integra licitum fuerit recedere a prima,ꝛ per ſecundam
intelli-

intelligitur receſſum a prima.alleg.l.ſi quis libellos.ſ.e.⁊ hec dici tur vera,quando vna ſola ſentētia emanauit.ſ ʒ iudex primo tulit interlocutoriam a qua ego appello,⁊ ſic per eam fui exēptus a iuriſdictione ſua,ſed demum fert ſentētiam diffinitiuam nō ꝓpterea intelligo renunciaſſe appellationi ab interlocutoria. alle.no.ꝑ Jo.and.poſt Inn.in c.dilecto.ad fi.De hac,⁊ pro hac opi.Ang.⁊ poſſet allegari fm Imo.ibi,qđ no.Bar.in d.§.ſi dominus.in verſ. ſed an perſonam appellantem.Et adde quod hanc opi.tenet do. Ant.in c.dilecto.de app.Alia fuit opin.Abb.antiqui cū quo trāſit Jo.And.in c.bone.de app.ſequuntur do.de Rota in ſuis antiquis deciſionibus.deciſi.cccclxiij.quod vtraqʒ appellatio teneat, ⁊ eſſet in poteſtate partis quam proſequi vellet.Et hec opin.fm Inn.in foro Canonico forte ſeruatur in practica ꝓpter opi.doct. cano.⁊ deciſiones Rote.in foro aūt ciuili non libenter diſcedunt aſſeſſores a Bar.tamen de iure etiam forte verior eſt opi.Bar.ꝑ rationem ſuam,⁊ vide no.in c.bone.xxj.q.ij.c.Lotharius.⁊ ꝑ do. Jo.in d.§.ſi dominus.⁊ ibi ſcripſi poſt Bar.⁊ vide gl.in cle.ſi ani.de app.⁊ hec vera quandocunqʒ appellationes interponūtur ex interuallo.ſecus ſi eodem tp̄e,q̄ tunc appellatio non eſſet niſi vna per no.per gl.⁊ ibi dixi in l.ſi conuenerit.ff.de pig.ac.Et ita videtur tranſire Imo.Adde tamen qđ cum opin.Jo.And.⁊ ſequacium videtur tranſire Bal.in c.j.quo temp.mil.⁊ in l.appellationes.j.eo.Et vide omnino Lud.in d.§.ſi dominus.⁊ in d.l.ſi quis libellos.⁊ vide que dixi poſt Bar.in d.§.ſi dominus.maxime ad fi.adde Pau.de ca.conſi.xxv.qui tenet opi.Bar.in d.l.cum procurator.⁊ vide Bal.conſi.cviij.

LEX XV.

1 **NE cauſas.** † Breuiter dicit. Que retractationi non ſubiacēt,diligēter ſunt agēda,⁊ iudex qui conſultori omnia acta non miſerit, infamatur.h.d.

LEX XVI.

EOs etiam. † Breuiter dicit. A legato principis pōt appellari.h.d.

LEX XVII.

SI apud. † Breuiter dicit. A pretore appellatur ad prefectum.h.d.

LEX XVIII.

a 1 **QUoniā nonnulli.** a † Breuiter dī.Si appellatio eſt deſerta ꝓpter apoſtolos nō petitos,vel non preſentatos,vel propter proſecutionem omiſſam, ſententia executioni mandatur. hoc dicit. † Not. quod qui non petit apoſtolos debito tempore, vel eos non preſentat iudici ad quem, videtur appellationem deſerere,idem ſi non venit ad proſequendam appellationē tempore debito,⁊c.Uidiſtis ſ.eo.l.preſes. Dicit hic refutatorie preces,⁊c. † Quero,que dicuntur refutatorie preces. Quidam dicunt quod intelligitur de ipſis apoſtolis. Alij dicunt quod intelligitur de libello,qui datur ſuper proſecutione appellationis. Alij intelligūt de ipſa appellatione.Tene quam vis,quia non curo.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Quoniam. Ad intellectum huius l.vide Bart.in l.j. ff.de lib.dimiſſ.⁊ Bart.in l.eos.§.ſuper.eod.tit.

LEX XIX.

A Proconſulibus. † A quolibet iudice excepto p̄fecto pretorio poteſt appellari,⁊ ſi appellatio non recipitur, appellans poteſt proſequi, a ac ſi recepta fuiſſet, ſi ſuccubuit puniatur, ſi obtinuerit,iudex mulctabitur.hoc dicit.iſta not. lex. † Not.quod licet epiſcopus b eſſet priuilegiatus,vt a ſua ſententia non appelletur, tamen poteſt appellari a ſententia ſui vicarij. c Et vide text.ibi,⁊ his qui vice prefectorum,⁊c.Et vide glo. † Idē dico in Poteſtate ⁊ Capitaneo,ſi diceretur in ſtatuto quod a ſententia eius non poſſit appellari,tamen a ſententia eius vicarij poſſit appellari. Oppon.ff.a qui.appel.non licet.l.j.Solu.Licet regula ſit, quod a quolibet iudice poſſit appellari, tamen fallit in caſibus qui ponuntur in hac gloſſ.quam vide ⁊ not. Oppon.⁊ videtur quod ille qui fruſtratorie appellauit,puniatur alia pena,vt 4 ſ.eodem l.eos.§.ne temere.Solu. † Quandoque quis appellauit fruſtratorie, ⁊ appellatio non recipitur,⁊ tunc habet locum pena huius legis. Quandoque quis fruſtratorie appellat,⁊ appellatio recipitur,⁊ habet locum l.eos.§.ne temere.Quandoque quis appellat ab executione ſententie,⁊ tunc habet locum pena que ponitur in l.ab executione.j.quo.appel.non reci.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Poteſt proſequi.Not.appellationem eſſe deferēdam. limita in caſibus not.per gloſſ.in authen.de iudi.in §.noſtros.⁊ intellige,vt per Innocen.in c.paſtoralis.de offic.deleg.⁊ vide j.quo. appel.l.j.vide omnino in l.ſciendum.de appel.recip.

b P.PAV.P. ¶ Licet epiſcopus.Adde ſimile quod ſi in actis authoritas epiſcopi nō ſufficeret,authoritas vicarij illo abſente ſufficeret.Ang.in l.adoptio non iure facta.ff.de adopt.ſic ⁊ licet epiſcopus extra dioceſim poſſit inſtituere poteſtatem.ca.patronus. non iſtud poſſit vicarius.Bald.in l.ij.ff.de offic.proconſul.

c ALEX. ¶ Sui vicarij. Si vero non poſſit appellari a ſententia Poteſtatis, poteſt tamen appellari a ſententia ſui vicarij. Adde quod not.Bart.in l.j.ff.qui ⁊ a quibus.⁊ ibi dixi.

LEX XX.

1 **ET in maioribus.** † A ſententia lata in qualibet ſumma, ⁊ in quacunque cauſa,poteſt appellari.hoc dicit.

ADDITIO.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ Et in minoribus.Et ſic regulariter appellatio eſt permiſſa,niſi ſit ſpecialiter a iure prohibita:⁊ de quo eſt gl.in l.qui reſtituere.in gl.fi.in fi.ff. de rei vendic.⁊ de hoc adde tex.⁊ ibi ponderat Prepoſ.in rub.extra de appel.

LEX XXI.

1 a **QUoniam iudices.** † Si iudex appellationem a diffini-
2 tiua non recipit, ipſe punitur a tempore ſui ſyndicatus,⁊
* eius officialis.hoc dicit. † Not.quod quando appellatio * inter-
b ponitur a diffinitiua, b iudex debet ei deferre, ⁊ iam practicaui.
3 † Not.quod officiales c debent reſiſtere rectori, quando male fa-
c cit, ſicut ⁊ ſubditus prelato.Gloſſ.ſignat quedam argu.contraria.⁊ vide eam ibi l.ſi quis id quod.§.doli.ff.de iuriſ.om.iudi. Sol. Nō punitur illo edicto,quia requirit dolū,ſed alias mulctabitur. arg.vi bo.rap.l.ij.§.hac actione.⁊ de penis.l.abſentē.in fi. Sed hec cōſtitutio non requirit dolū. Sed contra.de ſan.epiſ.§.j.Sol.bene debet eligi doctus,ita quod nō debeat doceri,vt ibi,ſed ſi eligitur indoctus,vel alias male doctus, poteſt ſibi reſiſti, vt hic ſequitur
4 in gl.vt in l.quanquam.Sol.no.per gl.in l.non videtur.§.qui iuſſu. de reg.iur.⁊ per Dy.in c.quod quis.extra de reg.iur.lib.vj.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Ipſe punitur.Not.quod tantum punitur principalis rector, quantum omnes alij quos ſecum habet, ⁊ hoc verum niſi officiales reſiſtant pretori.De hoc per Bal.in l.penult.ſ.de proc. ⁊ per ea que habentur in cap.j.de his,que fi.a maio.par.ca.⁊ vide Bart.late in tract.repreſa.in vj.q.⁊ que dixi in l.j.j.quo.appel.non reci.in fi.⁊ Bart.in auth.ſed omnino.ſ.ne vxor pro marito.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ No.quod quādo appellatio.Si nō obſtante appellatione exequatur,qualiter puniatur in cauſa ciuili,habes hic.In cā vero criminali,vide tex.⁊ ibi Bar.⁊ alios i l.lege Jul.ff.ad l.Jul.de vi publ.⁊ Ang.Are.in l.non tantū.ff.de ap.

b P.PAV.P. ¶ A diffinitiua. Adde quod idem eſt ſi ab interlocutoria,vide Rom.conſi.ccccj.circa princ.

c P.PAV.P. ¶ Officiales.Uide Alexan.in conſi.j.in iij.vol. Jaſ.in l.j.ad fin.ff.de offic.aſſeſ.vbi dicit opus eſſe,vt aſſeſſores proteſtentur quod ipſi non conſentiant,nec ſatis eſſe in actis non apparere quod ipſi conſenſerint.

LEX XXIIII.

1 **JUdicibus.** † Iudices debent appellationem recipere,⁊ apoſtolos tradere,alias
a mulctabuntur. a hoc dicit.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Mulctabuntur.Et dicit Joan.Andr.in c.j.de appel. in vj.in nouel. quod iſta mulcta fuerit arbitraria, cum non ſit determinata a iure, ⁊ vide ſ.eod.l.quoniam iudices.⁊ hic in l.a proconſulibus.ſ.eod.⁊ per Aret.ij.q.vj.Decium ſuper gloſſ.fin.text.⁊ ibi Bart.l.Julia.ff.ad legem Juliam de vi public.

LEX XXV.

1 ☞ Appellari poteſt ab iniquitate iudicis ex eo quod nimis magnam mulctam impoſuit.

1 **ET in multis.** Oppon.de l.ſi qua pena.ff.de verb.ſignific.Sol. † Aut quis vult appellare ab iniquitate iudicis, quia nimis magnā mulctam impoſuit,⁊ poteſt,vt l.iſta. Aut ab iniquitate ſententie, ⁊ non poteſt,vt l.contraria.

LEX XXVI.

* **CUm poſt.** * a † Breuitas cauſe, ⁊ itineris lon-
a ginquitas,facit vt iudex appellatio-
1 nis cauſam in patria litigantium b delegare cogatur.h.d.
b Not.hanc legem,quia notabilis valde,nec minus vtilis.

ADDITIONES.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ Cum poſt.Uide ad intellectum huius l.Fel.in c.nonnulli.de reſcr.

a P.PAV.P. ¶ Cum poſt.Uide etiam Bartol.dicentem,quod licet iſtud dicatur eſſe nouum dictum Petr.de Anchar.tamen eſt etiam dictum aliorum.

b ALEX. ¶ In patria litigantium. Et per hanc l.dicit Petr.de Ancha.in c.nonnulli.de reſcript.quod licet ordinarius poſſit red-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſdere ius in qualibet parte ſue dioceſis. c.cum epiſcopus.de offic.
ord.li.vj.tamen ſi de cauſa nimis parua vellet cognoſcere in loco
nimis remoto a litigatoribus.poſſunt petere partes,vt cã cõmit-
tatur in loco magis propinquo eis ad hoc,vt laboribus ⁊ expen
ſis parcatur.Et p hunc no.tex.⁊ iij.q.vj.ad hec.⁊ per d.c.nõnulli.
Et iſtud dicit eſſe nouũ dictum,⁊ equum,⁊ idem ipſe voluit in l.ca
nonum ſtatuta.⁊ in c.finem litibus.de do.⁊ contu.⁊ Bar.in l.me-
diterranee.j.de anno.⁊ tri.lib.x.⁊ in l.ij.de re iud.⁊ audiui ꝙ Petr.
de anch.indiſtincte dicit iudicem debere committere cãm,ſiue ſit
magna ſiue parua.⁊ fuit originale dictum Inno.in c.ſane.de for.
compet.⁊ ibi reprehenditur.Adde etiam Pe.de anch.in c.cum te
conſulente.de off.deleg.⁊ in c.j.de offi.iud.⁊ in c.cum cãm.de teſti.

LEX XXVII.

1 **N Ominationes.** Breuiter dicit† Ab ele-
ctione inualida non eſt
neceſſe appellare.h.d.

LEX XXVIII.

2 ☞ Appellans non poteſt penitere inquantum illa appellatio fa
cit pro aduerſario.

* **S I quis libellos.** *† Qui appellat põt
1 penitere.h.d. Duob⁹
modis intelligit gl.hanc legẽ.Primo qñ vult penitere ſe
a totaliter appellaſſe.Secundo quando vult penitere[a] ſe a tali iudi
ce appellaſſe,⁊ vult ad alium reuerti.quelibet lectu.eſt bona.Ad
hanc lectu.opp.extra eo.c.j.lib.vj.Sol.Appellans poteſt penite-
2 re inquantũ appellatio facit pro ſe.ita loquitur hic.† Sed inquan
tum iſta appellatio facit pro aduerſario,iſta penitentia nõ admit
titur.Hic eſt caſus in contrario.⁊ j.quando prouo.nõ eſt neceſ.l.
3 fina.† Appellatio autem facit pro aduerſa parte in duobus.[b] Pri
b mo,qr ille contra quem appellatio eſt interpoſita.põt ea appella-
tione vti,vt reſcindatur ſententia,ſi in aliquo eũ leſit,vt j.eo.l.am-
4 pliorem.in prin.⁊ d.l.fi.j.quando prouo.non eſt neceſſ.† Item pro
deſt in alio quando appellatur ab interlocutoria,requiritur ꝙ to
tum ad iudicem deuoluatur ad quem eſt appellatum,⁊ ſic renun
ciando appellationi appellans non poſſet reuerti ad iudicem pri
mum inuito aduerſario,vt d.c.j.extra eo.tit.lib.vj.Ultimo Gul.de
Cug.inducit ad q.ſi emphyteuta vendit rem inſcio domino,⁊ eam
reemit,vtrum incidat in l.fi.s.de iure emphy.Videte quendã tex.
in l.ſequitur.§.idem Labeo.de vſucap.⁊ dic vt ibi dixi.

ADDITIONES.

* CLAVD. DE SEISS. ¶ Si qs libellos.Hec lex facit ad queſ-
poſitam in materia appellationis per Pau.de ca.⁊ Alex.in l.fi.s.
qui admit.⁊ ibi hanc l.alleg.Alex.in fi.cum gl.quam hic dicit An
gel.ſingularem.

a ALEX. ¶ Penitere.Vide Bart.in l.inuitus.de procur.s.in ver-
ſicul.ad hanc lect.ibi,ſed inquantũ iſta appellatio.Sic ergo quan
do appellantis intereſt, non admittitur renunciatio appellatio-
nis, idem in alio caſu,quando appellationem non detulit, ſi con-
ſenſit appellare. Ita videtur limitare hanc l.Innoc.in c.ex parte.
extra de reſcrip.⁊ ibi vide modum per quem quis videtur renun-
ciare appellationi.⁊ ibi no.glo.ij.⁊ dixi in l.ſi ſeparatim.ff.eo.quod
dixi, ⁊ quando etiam poſſit renunciare appellationi, vide in l.fin.
§.ſinautem.j.tit.j.⁊ in authen.ei qui.eo.tit.⁊ not.Bal.in l.edita.in
verſic.oppo.ſexto.s.de eden.⁊ not.quod poteſt renunciari iudicio
appellationis,extra autem non,niſi per pactum, ſecundum Bal.
not.in l.j.s.de pa.⁊ iſtis adde Bald.in l.poſtquam.s.de pact.qui
allega.iſtud dictum Innoc.in c.ex parte.el j.de reſcrip.⁊ ibi etiam
vide Bald.an quis poſſit renunciare proteſtationi ſue inuito ad-
uerſario,⁊ ibi de multis ſimilib⁹.⁊ not.quod appellationi in cauſa
criminali quis nõ poteſt renunciare.l.non tantum.⁊ ibi doct.ff.eo.
Not.Bal.in l.fi.ff.de neg.geſt.ſed Bart.videtur tenere cõtrarium
in l.qui vlti.in fi.ff.de pe.⁊ quod in ciuili non poſſit renunciare in-
uito appellato, cui ex appellatione ius eſt queſitum, tenet Petr.
de Anch.in cle.j.de cau.poſſ.⁊ proprie.⁊ Bart.vide Bald.in l.per
hanc.in fi.j.tit.j.⁊ Ang.in l.j.ff.a qui.appel.non li.An autem poſſit
renunciare appellationi, in preiudicium aliorum qui iuri poſſunt
adherere,vide Bart.in l.j.ad fi.j.ſi vnus ex pluribus.⁊ de materia
per do.Anto.in c.interpoſita.§.ille denique.de appel.⁊ circa vlti.
verſ.hic adde tex.in l.j.§.ſi rem.⁊ ibi Bar.ff.de pe.⁊ quod ibi Bal.
in l.ſi inſulam.in vj.q.de verb.oblig.Adde an recuſans iudicẽ poſt
appellationem videatur renunciare appellationi,Old.conſ.cccij.
b P.PAV.P. ¶ In duobus. Vide Panormit.in cap.ex parte.ex-
tra de reſcriptis.

LEX XXIX.

1 **A Ddictos.** † Damnatos ad mortem nemo
poteſt vi eximere, ſed pro eis per
mittitur appellare ad iudicem competẽtem.hoc dicit.
Iſtam l.habes de verbo ad verbum in l.addictos.s.de
epiſc. aud. ⁊ per hanc l.⁊ per l.non tantum. ff.eod.tenent quidam
quod poteſt mandari executioni intra decem dies ſententia capi-
talis,quod apparet, quia iſti ad iuſtitiam ducebantur intra tem-
pora appellandi. Gloſ.tenet contrarium in l.qui vlti.ff.de penis.
Itẽ in ciuilibus hoc tenet expreſſe in l.j.in princ.nil no.appel.pen.
Sed in ciuilibus non poteſt mãdari executioni intra decem dies,
multo magis in criminalibus,vbi cauſe diligentius ſunt examinã-
de,vt hic.⁊ hoc tenet Spec.in tit.de execu.ſent.Non obſtãt iſte le-
ges,quia vel eſt dicendũ,quod iudex faciebat male, faciendo exe-
cutionem ita repente. Vel eſt dicendũ quod hic renũciauerat ap-
pellationi,que renũciatio non nocet quo ad extraneos,vt d.l.non
2 tantum.De quo dic vt dixi in d.l.qui vlti.ff.de penis. † Item no.
quod cauſe capitales debent diligentius examinari,quam alie.

LEX XXX.

S I quis prouocatione. Breui-
ter di-
1 cit ſecundum lect.quam intendo tenere, † Ab iniqua
ſententia põteſt appellari. Item propter iniuriam fa-
cti poteſt appellari,⁊ in totũ iudicis iuriſdictio recuſari.hoc dicit.
ſecundum lect.Pla.que eſt magis notabilis. Inquantum hec lex
dicit quod ab iniurioſa ſententia poteſt appellari, non habet du-
bitationem. Inquantum dicit quod ab iniuria facti poteſt appel-
lari. Oppon.iniuria illata vel tortura habita non poteſt appella-
tione tolli,vt l.verum.ff.de re iudic.⁊ l.bello.§.facte.de ca.⁊ poſtli.
reuer. Fruſtra ergo interponitur appellatio que interpoſita non
relenat. Huius timore dicebat Jo.lec.Pla.non eſſe veram,⁊ ideo
legebat iſtam l.alio modo,vt primo dicat quod licitum eſt appel-
lari a ſententia,⁊ ſubdit quod appellabatur ab iniuria ſibi illata.⁊
facta in executione,vt j.quo.appel.nõ reci.l.ab executione. Certe
opi. Jo.eſt vera in ſe,tamen non cõgruit bene litere, ideo Pla.de-
fendit opi.ſuã ſic,Fateor quod verbera ⁊ contumelie non poſſunt
tolli per appellationem, nec interponitur appellatio, vt verbera
tollantur, ſed per iſtam iniuriã tota iuriſdictio deuoluitur ad iu-
dicem appellationis. Et iſta eius lectura eſt vera.probatur per l.
j.s.ſi qua pred.po. Et iſtã tenet Gul.de Cug.in l.arbitro.ff.qui ſa-
tiſd.cog. Tene ergo menti hanc lect.⁊ vide glo.tuam notabilem.

LEX XXXI.

2 ☞ Si iudex denegat dare copiam actorum, poteſt lite pendente
adiri ſuperior.
3 Si quis petit reſcindi ſententiam vel inſtrumẽtum, ⁊ aduerſarius
non vult exhibere, iudex debet pronunciare quod ſi aliquo tem-
pore appareat ſententia vel inſtrumentum,non poſſit eo vti.

1 **S I appellationem.** † Si appellatio
nõ recipitur,vel
apoſtoli non dantur ad interponendam querimoniam,
de hoc ſecundum diuerſitatem iudicum,diuerſa tem-
pora ſtatuũtur.h.d. ¶ Op.j.tit.j.aut.ei qui app.Sol.hic nõ loqui-
mur de tẽpore exercẽde app.ſed de tẽpore exponẽde querimo-
nie, qr apoſtoli non danť,⁊ exẽpla nõ exhibenť,⁊ ſic accuſare iudicẽ
puniať ſecundũ ea, que ponunť in l.quoniã iudices. ⁊ l.iudicibus.
s.eo.põteſt fieri deinũ intra tẽpora limitata.Quero,dicitur hic ad
2 conueniendũ aduerſariũ,quis eſt aduerſarius? Dicit gl.† ꝙ iudex,
qui denegat dare copiã actorũ, quo caſu lite pendẽte poteſt adiri
ſuperior,vt lit.pend.l.ij.Innoc.de fide inſtr.c.S.perpetuus.ponit
3 iſtam practicam. † Si aliquis petit reſcindi ſentẽtiã, vel aliquod
inſtrumentũ,quod aduerſarius habeat,⁊ aduerſarius nõ vult ex-
hibere ſibi ſtatuto termino a iudice,qd iudex poteſt pronunciare,
ꝙ ſi quo tẽpore illud inſtrumẽtum,vel illa appareat ſententia, nõ
poſſit illo vti,⁊ vide ibi Inn.⁊ de hoc vide s.de edẽ.l.is apud quẽ.

LEX XXXII.

P Recipimus. Hec eſt lex ſatis faſtidioſa,
qr nõ eſt in vſu.Breuiter di-
1 cit.† Si app.ad principẽ a ſententia ſpectabiliũ,cogno-
ſcit prefectus,⁊ queſtor,⁊ ſi a ſentẽtia clariſſimorũ,pre-
fectus tantũ,⁊ a delegato appellatur ad delegantẽ.Et ſi princeps
delegauerit nõ illuſtri,⁊ a tali delegato appelletur,cognoſcit pre-
fectus,⁊ queſtor.Si vero ab illuſtri ſentẽtia appelletur,per conſul-
tationẽ principis determinabiť,in quo ſentẽtie tẽpus inſpicitur,
idẽ ſi illuſtris nõ illuſtri adiũgatur.h.d. Diuiditur in partes,
partes legã.Primo loquitur quãdo appellatur a ſentẽtia ſpecta-
bilium,vſqꝫ ibi,ꝙ a duce,quam primo legã.Ex hoc habes nota-
2 primo ꝙ dixi in ſummario.Secũdo no.† quod licet a ſententia dele-
gati appelletur ad delegantẽ,vt j.videbitis,tamen a ſententia vi-
a carij [a] non appellatur ad eum, cuius eſt vicarius, ſed ad eum, ad
quẽ appellaretur ſi ipſe principalis ordinarius iudicaſſet,hoc eſt
tex.hic,⁊ glo.ponit prout dicit,vicarijs eorum,⁊ hoc modo poſſet
intelligi illa lex difficilis.ff.quis ⁊ a quo.appel. l.j. §.j. Decretiſte
habent hodie caſum extra.de appel.c.Roma.lib.vj.⁊ de conſul.c.
non putamus.lib.vj.quod tene mẽti perpetuo,quia eſt notãdum.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Vicarij. A ſentẽtia vicarij nõ appellať ad vicariũ ipſum
conſtituentẽ,facit c.cum ſit Rom.de appel.⁊ in l.a proconſulibus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝛ ibi Bald.ſ.eod. Adde Cyn.quod ibi Bald.in l.fin.ꝛ in authen. ſi quis.de epiſcop.audi. Et adde,ꝛ ſi alicui ſingulariter competit ex conſuetudine iuriſdictio in vno loco, ille dicitur iudex magis principalis, quam ſuperior, ſecundum Bald.ita referentem Archid.in ca.j.§.ad hec.de pac.iu.fir.in verſic.quero,quomodo iuriſdictio ſit in territorio.ꝛ in eo.vbi omnino vide ꝛ not.multū Ioan. mo.in c.ſi epiſcopus.de offic.ord.ꝛ vide omnino que dixi in l.iudicium ſoluitur ff.de iudic. Alexand.

1 ☞Auditores principis,ꝛ ſummi pontificis, dicuntur habere iuriſdictionem ordinariam.

2 Idem de acceſſore Poteſtatis,ꝛ capitanei,ſecundum ſtatuta terrarum,licet de iure communi aliud eſſet.

§. Quod ſi a duce.

Hic loquitur quādo appellatur a ſentētia clariſſimorum iudicum, quales ſunt preſides prouinciarum, ꝛ duces. ¶Not.quod hic dicit de iure ordinario. Ex quo not.quod † iſti
1 auditores [a] principis, ꝛ ſummi pontificis, [b] dicuntur habere iuriſdictionem ordinariam. † Idem de aſſeſſore Poteſtatis,ꝛ capitanei, ſecundum ſtatuta terrarum, licet de iure communi in aſſeſſoribus aliud eſſet, * vt habes in tit.de aſſeſſo.C.ꝛ ff.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶Quod ſi a duce,auditores. Aſſeſſores,ꝛ auditores debent habere iuriſdictionem ordinariam,quod not. Adde Barto. in l.j.in fin.ff.de offic.aſſeſſ.ꝛ vide Bald.hic.quid autem in vice gerente, vide text.not.ꝛ ibi Bart.in l.ij.ſ.de offic.eius qui vic.alter. Et dic,quod vicarius poteſt ſuam ſentētiam exequi, dum habeat ordinariam,vt not.de offic.vica.c.licet.in vj.ꝛ docto.in c.ſi quis.de foro competenti,ꝛ eſt ordinarius ſecundum gloſſ.not.in c.Roma. in verbo.generaliter.extra eo.in vj.facit ad not.per Canoniſtas in c.pe.de offic.vic.ꝛ dicit Bald. in authen.ſed omnino.ne vxor pro marit.quod vicarius poteſt omnes cauſas meri imperij expedire, excepta cauſa ſanguinis.

P. PAV. P ¶Summi pontificis. Vide Feli.Rub.de offic.deleg. Bald.in l.fin.ſ.vbi ſena.vel cla.

CLAVD. DE SEISS. ¶Aliud eſſet. Vide circa hoc Angel. Aret.in l.j.ff.quis ꝛ a quo appellet.

1 ☞Productio iurium poteſt fieri coram notarijs, qui ſcribunt in cauſa.

2 Ipſi autem notarij debent dare copiam partibus.

§. In his autem.

1 Hic diſponit qui debent ſcribere in iſtis cauſis. † Not.ex iſto §.quod productio iurium poteſt fieri coram notarijs,qui ſcribunt in cauſa, vt dixi ſ.eod.l.eos.ꝛ auth.que ſupplicatio.de prec.
2 Imper.offer. † Not.quod ipſi notarij debent dare copiam partibus.

1 ☞Quis mandat executioni ſententiam a qua appellatur.

§. Officijs.

† Not.ex iſto verſic.duo notabilia quod quando de eadem cauſa cognoſcunt duo iudices, quod mandare debeat ſententiam executioni qui eorum eſt maior. Secundo not. [a] quod iudex ad quem appellatur, ſententiam mandat executioni, [b] non iudex primus. Hic eſt text.hic. Cyn.tangit hoc in l.eos.ſ.eod. Gloſſ.ꝛ Gul.tangunt in l.tale pactum.§.qui prouocauit.ff.de pact. ¶†Breuiter quandoque ſententia prima cōfirmatur,quia appellatio eſt deſerta propter curſum temporis,ꝛ tunc iudex primus mandat ſententiam executioni, vt ſ.eod.l.contra maiorem.ꝛ l.quoniam nonnulli.ꝛ j.tit.j.l.fin. §.penulti. Quandoque ſententia confirmatur per ſententiam iudicis,ꝛ tunc iudex appellationis exequitur. Hic eſt caſus hic ꝛ in authent.ſi quis litigantium.ſ.de epiſcop.audien.ꝛ de iudic.l.fin. hoc tenent omnes doct. Quandoque ſententia confirmatur per conſenſum partium, ꝛ tunc iudex appellationis exequitur,vt d.l. tale pactum. §.qui prouocauit. ſecundum Gul.de Cug. Gloſſ.ꝛ Iaco. But.dicebant ſe non videre rationem quare iudex primus non debeat exequi ſententiā quando conſenſu partium ab appellatione receditur, ſicut quando per curſum fatalium appellatio confirmatur,argu.ſ.eod.l.ſi quis libellos. Non obſt.§.qui prouocauit,quia intelligitur ibi quando fuit appellatum a delegato ad delegātem,quo caſu etiam ſi appellatum non eſſet delegatus ſententiam executioni mandaret,vt de re iudi.l.a diuo pio.ꝛ ibi not.ꝛ hec ſatis placet. Ad vnum tamen aduerte,quia quandoq; iudex appellationis licet ſit maior in iuriſdictione, tamen quandoq; eſt minor in potentia, ſicut vides hic in ciuitate iſta,iudex iuſtitie eſt minor in ciuitate,quam ſit poteſtas ꝛ capitaneus,ꝛ tamen ſententia mandabitur executioni per officiales primi iudicis ad requiſitionem iudicis appellationis,vt ſ.de epi.aud.l.epiſcopale.

ADDITIONES.

a AND. BARB. ¶Secundo not. Vide docto.in l.locis.hic alleg. Sed quid de cauſa criminali? Dicunt quidam in authen.ſi quis litigantium, quod iudex a quo, quia reum debet retinere in eius cuſtodia per l.eos.§.ſuper his.de appel.ſed in cōtrariū eſt caſus in l.addictos.in fi.ſ.eo.qui probat expreſſe,qđ iudex ad quem.

b ALEX. ¶Mandat executioni. Quis mandat ſententiam executioni,an iudex principalis cauſe,an appellationis, vide eum in l.a diuo pio.de re iudi.adde Bar.in d.§.qui prouocauit.ꝛ ibi plene Bald.in repet.maxime per Cano.in c.paſtoralis.de offic.deleg. ꝛ Bal.in d.authen.ſi quis litigantium.in fi. ꝛ facit quod no.in d.l. a diuo pio.in §.ſententiam.ꝛ ibi doct.ꝛ adde Bald.in l.ij.ſ.de vſu. rei iudi.ꝛ in l.contra.ſ.eo. Quid in cauſa criminali,vide Bal.in l. addictos.ſ.eo.vide authen.ſi quis litigantium.Et de materia per gloſſ.Innoc.docto.in c.paſtoralis.de offic.delega.§.preterea.per Bald.late in d.§.qui prouocauit.ꝛ ibi etiam quid in criminali.Et dicunt domi.de Rot.in ſuis deci.cvij.quod iudex datus in appellatione, elapſis fatalibus poteſt primam ſententiam confirmare. Et dicunt hoc tenere Innoc.in c.j.de conceſſ.preb.vt innuit.quod eſt no.ſi eſt verum,vide Bald.ſ.ead.l.

§. Hec ſi.

Hic loquitur quando a legato appellatur.

§. Huic ſaluberrime.

Hic loquitur,quando Imperator cauſam legauit non illuſtri.

1 ☞Si doctori occaſione ſalarij cōſilij debet dari aureus pro centenario,nō doctori vero florenus Rhenenſis,ꝛ ſi cauſa commiſſa ſit non doctori qui conſuluit factus doctor,an debeat habere aureum vel florenum? vide infra.

§. Sane ſi illuſtrium.

Supra dictum eſt de ſpectabilibus, ꝛ clariſſimis hic loquitur quādo a ſentētia illuſtrium appellatur. Not.hunc text.valde ibi,licet ante ꝛc. Fuit diſputata ſemel quedā
1 queſtio Bononie. † Cauetur ſtatuto, [a] quod ſalarium conſulto-
a rum quod ſi ſit doctor [b] quod habeat xij.denarios pro libra,ſi non
b ſit doctor,habeat octo denarios pro libra. Contingit quod cauſa fuit commiſſa non doctori, qui conſuluit factus doctor. Quero, quale ſalariū debeat habere.Et videtur quod debeat inſpici tempus conſilij,vt hic.Breuiter aduerte ad me. Dic adiectiuū quod regitur a verbo, ſignificat ſecūdum tempus verbi, vt l.in delictis. §.ſi detracta.ff.de noxa.de teſta.mili.l.Titius. In propoſito dico diligenter inſpicienda verba ſtatuti. Aut enim dicunt, ſi doctor conſuluerit,ſit eius ſalarium tantum,tunc quia iſtud ſubſtantiuū doctor regitur ab illo verbo conſuluerit,ſufficit quod de tempore conſilij ſit doctor,hic eſt caſus hic.Si vero ſtatutum dicit,ſi cauſa conſulenda committatur doctori ſit eius ſalarium tantum , tunc quia dictio doctori,regitur ab illo verbo committatur,tunc debet eſſe doctor tempore commiſſionis,quia ſignificat ſecundum tempus verbi,vt ſ.in legibus alle.Si vero verba eſſent ambigua,tunc interpretatur pro eis in benigniorē partem,vt habeant tanquam doctor.arg.huius l.ꝛ l.iij.§.Seio.ff.de mino.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶Cauetur ſtatuto. Vide Fel.in c.quoniam Abb.de offic.deleg.Bald.in l.fin.ſ.vbi ſena.vel clari.

b ALEX. ¶Doctor. Notabilis queſtio facti de cauſa commiſſa non doctori qui cōſuluit factus doctor,ꝛ adde not.hic,quod tempus debeat inſpici,vide Bal.in l.generaliter.de epiſ.ꝛ cl.de cauſa committenda canonico, qui poſt commiſſionem renunciat canonicatui,an poſſit procedere. Et vide quod not.Bald.hic.ꝛ Bald. in l.humanitatis.ſ.de impu.in verſi.vlt.oppo.

1 ☞Si tibi eſt obligatus clericus,ꝛ laicus tali cauſa que debet coram iudice laico examinari, tunc occaſione clerici laicus coram epiſcopo conuenietur.

§. Eodem obſeruando.

Not. hunc §. ex quo nota, quod
1 † qui coniunctus eſt maiori [a] in indiuiduis gaudet priuilegio ma-
a iorum. Facit ad hoc ff.quemad.ſer.ami.l.ſi communes. † Et pro
2 hoc dico [b] quod ſi tibi eſſet obligatus clericus ꝛ laicus tali cau-
b ſa, que debet coram iudice laico examinari,occaſione clerici laicus coram epiſcopo conueniretur.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶Coniunctus eſt maiori. Vide omnino in iſta materia que habes ad Bartol.in l.ſolent.ff.de ali.ꝛ ciba.lega.vbi etiam Bart.tangit.

b AL EX. ¶Hoc dico. Adde Bald.in l.Gallus.§.ille caſus.de libe.ꝛ poſthu.contrarium tenuit Bart.in l.ſolent.ff.de alimen.leg. Sed iſtud hic eſt verum, quia magis dignum trahit ad ſe minus dignum,vt hic,ꝛ in c.quod in dubijs.de conſe.eccle.vel alta.Quid ſi quando conueniatur collegium licitum in quo ſunt clerici ꝛ laici, vide Bartol.in l.fin.ff.de colle.il. Sed quid ſi duo ſunt clerici, vnus clericus,alter laicus,ꝛ diſcordant,an epiſcopus vel clericus eliget tertium. Dicit Guido de Su.quod alter ipſorum ſufficit. Alias,de excuſ.tuto.in l.iuriſperitos.Ita dicit ipſe in l.prouiden-

dum.ſ.de poſthu. Ita dicit ipſe Cardi.in c. Joannes.de teſt.quod ſi clericus ⁊ laicus ſunt cõſtituti executores teſtamenti,iudex eorum erit iudex eccleſiaſticus. Item vide Bartol.in l.j.§.ſi quis in appellatione.ff.de appel.Et ad materiam quid operetur miſtura, vide tex.l.ſi impubes.§.ſi pupillus.⁊ in l.de bonis.circa princ.ff.ad Carb.Facit l.queritur.eo.tit.facit tex.in c.per tuas.de arbit.Facit glo.in l.que dotis.in verſic.expenſas ſol.matr.quam Imola reputat ſing.ibi facit caſus not.⁊ ibi gloſ.in l.fin.C.de mune.⁊ hon.non continua.lib.xij. Facit quod dicit Bartol.in l.ſi emancipati.ſ.de collatio.de duobus nepotibus,quorum vnus.⁊c. Facit quod dixit Bald. in cap.j.quibus modis feud.amit.facit quod dixit idem Angel.in l.Imperator.ff.de ſta.ho.Facit quod dixit idem Angel. in l.ſi quis ex argentarijs.ff.de edend.⁊ Ludoui.Roma.conſil.ccl. vbi dixit quod teſti reprobato,⁊ vili adhibebitur plena fides,propter adiunctionem alterius boni, ⁊ fide digni. Facit quod dixit Ludoui.Roman.in l.arbitro.ff.qui ſatiſda.cog. Facit quod dixit Innoc.in c.j.de reſcrip.⁊ Inno.in c.fin. Et vide quod voluit dom. Abb.in q.ſua incip. Bandulphus.⁊ do. Mat.de Matha.in not. ccxlvij.dom.Petr.de Ancha.in repe.c.ea que.de reg.iur.in vj.⁊ in prima parte q.principalis,facit quod ibidem dixit Petr.de Anchar.vbi dicit de vniuerſitate ſcholarium,vbi ſint permiſti clerici. allegat Bart.in l.j.ſ.de colle.illici.⁊ Bald.in authen.habita.C.ne fil.pro pat.facit quod dixit Bald.in l.precipimus.in hoc tit.Facit quod dixit dom.Card.in d.c.cum Joan.de teſta.Facit quod dixit Bart.in l.ſi is qui duos.de lib.lega.⁊ Bald.in l.j.ſ.pro ſoc.⁊ vide in rub.de ſucceſſ.edi.per Mod.qui ponunt multos caſus.⁊ facit quod dicit Barto.in l.cum ſenatus.ff.de reb.dub. Adde quod dictum teſtis vilis ſuppleatur per alium Bal.conſi.cxxxvij.iij.lib.

2 ☞Ex identitate rationis nunquam inducitur correctio legis.

1 **§. Quiſcquid.** † Not.quod non mutatur,quare ſtare prohibetur: vt hic.⁊ l. ſancimus.de teſt. Aduerte, quia hic dicit text.quod non mutatur ſpecialiter,⁊ ſic requiritur quod ſpecialiter ⁊ ſpecifice mutetur,antequam di-
2 catur,hoc eſſe correctum. Secundum † hoc videtur caſus expreſſus eius quod dixi in auth.quas actiones.ſ.de ſac.ſanc.eccle. vbi dixi quod ex identitate rationis nunquam inducitur correctio l. vt dixi.in l.ſi vero.§.de viro.ſol.mat.quod perpetuo tene menti.

LEX XXXIII.

DE caſu. Hic dicitur, quando appellatur a ſententia lata ſuper ſtatu curialium,magiſter militũ debet eſſe iudex.Et hoc ſit tibi pro ſummario.

LEX XXXIIII.

2 ☞Quando iudex committit cauſam cõſulendam, eſt in arbitrio ſuo ponere in puncto opinionem ſuam vel non.
3 Conſultor quando examinat acta cauſe commiſſe non eſt neceſſaria preſentia partis aduerſe.

1 **Iubemus.** † Quãdo princeps ſuper aliqua cauſa cõſulitur, ab eius conſiliarijs partibus preſentibus vel abſentibus cauſa examinatur, nec ab eorum conſultationibus appellatur.hoc
2 dicit. Not.duo ex hac lege. Primo † quod eſt in arbitrio iudicis, quando cauſam conſulendam committit,ponere in puncto opin.
3 ſuam, vel non. † Secundo not.quod quando conſultor examinat acta cauſe commiſſe, non eſt neceſſaria preſentia partis aduerſe. Siue ergo pars fuerit citata, ſiue non nihil ad propoſitum, ſiue ſit preſens ſiue non.

LEX XXXV.

2 ☞Cum queritur quanta ſit quantitas,inſpicitur tenor ſententie, non autem eius effectus,nec illud quod poteſt exigi.
3 Quando duo iudices ordinarij diſcordant, debent eligere tertiũ, ⁊ quid ſi proferant ſententias diſſonantes.
4 Quando cauſa examinatur in conſiſtorio principis,dantur noue dilationes.niſi examinentur per modum conſultationis.

a
1 **IN offerendis.** [a] Breuiter dicit. † In cauſis que ſunt vſque ad decem libras auri, ſolum vnus iudex cognoſcit in cauſis que ſunt vſque ad xx.lib.l.precipimus non mu-
b tatur. In cauſis [b] que ſunt vltra xx.lib.totum auditorium Principis expectatur ⁊ ad appellationem introducẽdam eſt biennium
2 conſtitutum,⁊ noue probationes reperiuntur.hoc dicit. † No.hic quod quanta ſit quantitas inſpicitur ſecundum tenorem ſenten-
c tie [c] a qua appellatur. hoc facit imo determinat ad ſtatuta huius ciuitatis ⁊ aliarum,dicit ſtatutum quod qui habet inſtrumentum a decem lib.ſ.debeat inſinuare.modo aliquis habet inſtrumẽtum centum lib.non inſinuat,opponitur ſibi quod non valet. Reſpondet ipſe,licet inſtrumentum ſit de centum lib.forte in patrimonio debitoris non ſunt decem, ⁊ ſic in effectu non eſt cẽtum librarum,
vt l.nam his.ff.de dolo. Certe per hanc legem reſpondetur quod
d debemus tenorem inſtrumenti [d] inſpicere , non autem effectum
e exactionis. [e] Hoc etiam facit ad ſtatutum quod dicit quod ſoluatur decimum.ſeu ſoluantur capita ſolidorum ſex denariorum pro libra. quod in eſtimatione inſpicitur tenor inſtrumenti. ſeu tenor
* libelli, non inſpecto effectu. * Hoc eſt verum quando illud quod petitur eſt certum.ſed quãdo eſtimatio eſſet incerta.dicam ſtatim
3 ĩ.eod.l.fin.in fin. † Secundo not.quod quando duo iudices ordinarij diſcordant, debent eligere tertium, vt hic, ſed ſi proferrent ſententias diſſonantes, quid iuris ſit habes in l.inter pares.ff.de
4 re iudi. † Ulti.not.quod quando cauſa examinatur in conſiſtorio Principis, dantur noue dilationes, vt hic in fi.quod eſt verum ſi examinatur per modum appellationis, ſecus ſi per modum conſultationis,vt de dilatio.l.cum a nobis. Ita debet intelligi quod gloſ.not.ſ.eod.l.ne cauſas. ¶ Oppon.⁊ videtur quod alia tẽpora ſtatuantur, vt ĩ.tit.j.l.ij.⁊ iij. Sol. Hic loquitur de tempore appellationis introducende ſeu intimande,ibi loquitur de temporibus ſtatutis ad alia,vt ibi dicemus.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ In offerendis. Uide Alex.in l.cum quedam puella. ff.de iuriſd.omn.iudic.
b ALEX. ¶ In cauſis. Adde Bart.in l.qui tabulas.circa princi. ff.de fur.in verſic.oppon.quod non valet ibi,non autem effectum exactionis.Hoc etiam facit ad ſtatutum.⁊ ſic nota quod ſi debentur centum pro libra cõſultori.inſpicitur quod petitur,non quod exigi poteſt per inopiam. quod tene menti,⁊ facit text.in authen. de litig.§.ad excludenda.⁊ not.Bart.iſtum text.in l.pen.§.fin.ff.de iuriſdi.omn.iudi.licet litigans ſit pauperior petitore, vt hic,quod eſt not. Tu videas per te Jacob.de Bel.hic.
c P. PAV. P. ¶ Tenorem ſententie. Sed quid ſi ſententia contineat aliquod factum ⁊ non quantitatem,quod debeat aſcendi.vide in l.ampliorem.§.fin.⁊ quod ibi ſcripſi poſt Alex.ĩ.eo.
d P. PAV. P. ¶ Tenorem inſtrumenti. Uide Matt.Matheſillan.notabili cxlv.
e P. PAV. P. ¶ Effectum exactionis. Adde circa iſta ſtatuta ⁊ multa ſimilia Iaſ.in §.tripli.in j.not. Inſtitu.de act.vbi de multis alijs ponit.⁊ refert idem dominus Iaſ.in §.actionum.in gloſ.in verſic. communi diuidun. ⁊ text.in l.ampliorem.ĩ.eod.⁊ que vbicunque dicit Bar.ad probandum quod debeamus metiri ius ex perſona ⁊ petitione actoris.
* CLAVD.DE SEISS. ¶ Non inſpecto effectu. Sequitur ⁊ reputat notabile Matheſilan.notab.cxlij.

LEX XXXVI.

2 ☞Si rex iudicat vt dux vel comes appellatur ad ſuperiorem ſi in ducatu vel comitatu.
3 Epiſcopus vel clericus habens iuriſdictionem a principe,ſi iudicat vigore illius iuriſdictionis,an ab eo appellatur ad principem, ⁊ non ad papam.

a
1 **SI quando.** [a] † Si appellatur a duce,ſiue ſit illuſtris, ſiue ſpectabilis ſolum magiſter officiorum cognoſcit,⁊ in hoc corrigit l.
2 precipimus.hoc dicit. † Not.hanc legem [b] ex qua not.
b quod ſi rex iudicat vt dux vel comes , appellatur ad ſuperiorem ſibi in ducatu vel comitatu non inſpecta regia dignitate,⁊ vide-
3 tur hic text.illius queſtionis.Si aliquis † epiſcopus vel alius clericus habeat feudum vel iuriſdictionem a principe,⁊ iudicat vigore illius iuriſdictionis,quod ab eo appellatur ad principem nõ ad papam.Hic eſt caſus.Et hoc etiam tenent Canoniſte in cap.j. de feud.Glo.dicit aliter in c.fin.extra de delict.puer.⁊ vide in cap. Roman.extra de appel.lib.vj.in verſic.debet.⁊ hic eſt caſus. Et ex hoc video quod quando committuntur vni plures prouincie,ex eo quod iudicat,vt rector vnius prouincie appellatur ſuperiori illius prouincie. ⁊ eodem modo in alia prouincia. Quod intellige verum quando vnus gerit duorum officium. ſecus ſi vnum officium vniretur alteri, vel confunderetur in altero, quia tunc illud quod extinguitur non debet inſpici. Et ita habes text.in authen. vt iud.ſine quo.ſuf.§.illud.⁊ C.de metrop. Bery.l.j.⁊ ibi not.⁊ extra ne ſede vacan.ca.j.⁊ iſta ſunt notabilia ad multa,⁊ tene menti, quia quotidie hec fiunt.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si quando. Quid ſi Rex vel dux vel comes iudicat, an appellabitur ab eius ſententia tanquam lata a rege vel a comite,⁊ idem quod tenet hic Bart.in l.j.§.ij.in fi.ff.eo.
b ALEX. ¶ Not.hanc legem. Quod ab eo appellatur ad principem.⁊ idem Bar.in d.l.j.§.ij.ad fin.ff.de appel.in vlti.q.in fi.⁊ vide Barba.in l.ſi cum venerit.§.nulla.de pigno.actio.

LEX

LEX XXXVI.

a **Ampliorem.** a †Appellationē poteſt exer-
1 cere tam appellās quām ap-
2 pellatus, hoc dicit. Not. quod dixi in ſummario. † Not.
etiam quod pro parte abſente iudex poteſt ſupplere
de facto, ibi, adimplere, ꝛc. Et vide gloſſ. quam not. ꝛ tene menti.
Ego dico quod in cauſa appellationis non eſt ſpeciale imo eſt re-
gula, vbicunq; contra abſentem poteſt perueniri ad diffinitiuam
ſententiam, iudex pro eo poteſt ſupplere de facto. Hic eſt text. ꝛ ṡ.
quomo. ꝛ quando iud. auth. qui ſemel, ibi perquiſita veritate.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Ampliorem. Hic eſt caſus in princ. huius legis mul-
tum ſingularis, quod ſi aliquis eſt condemnatus in quinque, ꝛ in
alijs quinque abſolutus, ſi iſte talis appellat, quod iudex appel-
lationis poteſt in alijs quinque condemnare, in quibus fuit abſo-
lutus in ipſius appellantis preiudicium, quod tene menti perpe-
tuo, ꝛ hoc dicit Bald. hic in princ. ad quod bene facit quod notat
Innocen. in c. inter monaſterium. de re iudic. ꝛ refert Bald. in l. fi.
quando prouoc. non eſt neceſ. ꝛ ibi Bart. in l. fi. ꝛ clarius ibi Bal.
ad fi. qui ad hoc alleg. iſtum text. Adde quod Ioan. And. in addi.
ad Specu. in titu. de appel. §. in quibus. verſic. quid ſi victus. dicit
Guid. de Suza hic, querere an beneficium huius l. competat ap-
pellato, quando appellantem peniteat ꝛ ab appellatione recedit.
ibi cauſa breuitatis te remitto.
P. PAV. P. ¶ Ampliorem. Quid autem ſi lapſum eſt tempus ap-
pel. proſeq. an appel. poſſit proſequi vide nota. Abb. in c. ex parte.
de preſcript. Item limita ſing. vt per Alber. hic, niſi appellans ac-
cepiſſet ſententiam quantum facit pro ſe, ꝛ inquantum eſt contra
ſe, appellare licet, prout ſolet cōmuniter fieri, vide per eum. Item
de materia huius l. vide late Felin. in cap. ſignificauerunt. extra de
excep. vbi ponit etiam de predicta limitatione, vide Bar. in conſi.
cl. vide etiā omnino Philip. in c. ſi duobus. extra de appel. Barb.
in c. Raynutius. de teſta.

§. In refutatorijs. Gaudent breuitate mo-
derni. hoc dicit. Habuiſtis
ṡ. de precib. Imper. offere. l. fin.

2 ☞ Aeſtimatio facta in principio litis pro ſoluenda decima non
facit fidem in proceſſu.

1 **§. Sed cum ſcimus.** Breuiter dicit. † Si
tēpore ſentētie ſum-
ma reperiatur maior quam prima facie videbatur, nō impeditur
iudex ſuper toto pronunciare. hoc dicit. notabiliſſimus §. quem
a bene not. Tota die vides, a quod in ciuitatibus ſunt iudices, qui
poſſunt de cauſis cognoſcere vſque ad certas ſummas, quod ſi il-
la cauſa prima facie non videatur excedere iuriſdictionem iudi-
cis, ſi poſtea reperiatur maior, poteſt ſuper toto pronunciare, ꝛ
ſic videtur quod ille iudex poſſit tunc cognoſcere de illa ſumma,
licet tempore ſententie in proceſſu, ꝛ poſt, appareat maior ſum-
ma, ꝛ non poſſet cognoſcere, quod nihilominus poteſt cognoſce-
2 re. Caſum habes hic not. † Secundo not. caſum ex hac l. quod
licet in princip. litis eſtimatores ad eſtimandum quantitatem li-
tis propter ſoluendam decimam, quod illa eſtimatio non facit fi-
dem in proceſſu, ſed debet examinari veritas. Caſus eſt hic, quod
perpetuo tene menti.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Tota die vides. Hanc queſtionem decidit Bart. in l.
ſi id. in princ. ff. de iuriſd. omn. iudic. ꝛ vide tu Bart. in l. in offeren-
dis. in j. queſtio. j. eodem. quid econtra, vide que dixi poſt Bartol.
in l. j. §. j. ff. de iuriſdict. omn. iudic. Quid autem ſi queſtio eſt ſuper
intereſſe aliquo quod a principio eſt ineſtimabile quis cognoſcet,
ꝛ not. Bartol. hic ꝛ dicit Bartol. in l. iiij. §. pretor. ꝛ in ti. de damn.
infect. ꝛ ibi Ludouic. in fin.

De temporibus appella. &c. Rubr. LXIII.

LEX. I.

Si quis. Breuiter dicit, tempus exercende
appellationis interpoſitum a no-
minatione ad munera eſt duorum menſium a tem-
pore ſcientie. hoc dicit. ¶ Oppon. ṡ. titu. j. authen.
hodie. Dicunt quidam quod hic eſt ſpeciale, quod
non videtur verum, vt l. j. §. quod in ſententijs. ff. quando appel. ſit.
Dicas ergo quod hic loquitur de tempore appellationis exer-
cende, ibi de tempore appellationis imponende. Sed contra hoc
oppon. quia ad exercendam appellationem ſtatuitur maius tem-
pus, vt j. eod. l. fin. §. illud. Solu. ſpeciale eſt in hoc caſu, vt ita mo-
dicum tempus ſtatuatur ad appellationem exercendam.

LEX. II.

2 ☞ Quando parti datur dilatio octo dierum ad aliquid facien-
dum, tunc ſi in vltima die illud facit, non eſt neceſſaria citatio ad-
uerſarij.
3 Priuilegium quando impetratur a principe in his, que cauſe co-
gnitionem non requirunt, vel partem modice ledunt non debet
pars citari.
4 Si dies termini cadit in diem feriatam, quando debeamus inſpi-
cere precedentem diem non feriatam.
5 Quādo vnus ſolus litigat, iudex pōt ſupplere de facto pro parte.
6 Si iudex ſtatuit terminum vnius menſis, de quot diebus intelli-
gatur.

1 **Tempora.** † Breuiter dicit, Si appellat̄ ab
ordinario, ad appellatiōis proſe-
cutionē inchoandā primū fatale eſt ſex menſiū, ꝛ dātur
alia tria vnius menſis pro quolibet, ꝛ a principe poteſt
intra tres menſes reparatio poſtulari, nec partis citatio requirit̄.
Si appellatur a delegato, eadē ſunt fatalia reparatione accepta,
ſed ſi appellatur a delegato illuſtris vel ſpectabilis, primū fatale
eſt duorū menſium, cetera non mutātur. Et ſi vltima dies cadit in
feriatā, precedens inſpicitur, ꝛ fatalibus elapſis pro nō appellan-
te habet. h. d. hec l. ad quā aduerte. Pro cuius declaratione ꝛ eui-
a dentia a ſcias quod quoddā eſt tēpus appellationis interponen-
de, de quo loquitur l. eos. in fin. ꝛ auth. hodie. ṡ. tit. j. Quoddam eſt
tēpus appellationis introducēde ſeu producende, de illo loquitur
l. in offerendis. ṡ. titu. j. Quoddam eſt tēpus inchoandi proceſſum
ſuper appellatione, ꝛ de illo loquitur hec lex, ꝛ l. cum anteriorib. j.
eo. vſq; ad §. in his. licet gl. aliter intelligat. Quoddam eſt tempus
appellationis exercēde, ꝛ finiende, de hoc loquitur in d. l. cum an-
2 terioribus. §. illud. Alia tempora declarabo ſuper auth. † Primo
not. quod quādo datur dilatio parti octo dierū ad aliquid facien-
dum, ſi illud vult facere vltima die termini non debet facere citari
aduerſarium, quia vltima dies termini eſt nota aduerſario. Sed ſi
vellet facere intra terminum, non poſſet, niſi faceret partem citari,
quia qua die compareat intra terminū, debet eſſe notum parti, vt
b probatur hac l. ꝛ dixi vobis, de verb. oblig. l. qui ante. b licet hec lex
quantum ad appellationem recipiat mutationē, vt j. eo. l. cum an-
3 terioribus. §. j. † Secundo no. quod quādo a principe impetratur
c priuilegium, nō eſt neceſſe quod citetur pars, c quod eſt verum in
his, que partem non ledunt, vel ledunt modice, ſeu cauſe cognitio
nē non requirūt, vt l. ij. §. merito. §. ſi quis a principe. ff. ne qd in lo.
pub. de preci. Impe. offe. l. quoties. ꝛ ita loquitur hic. In his ve-
ro, que cauſe cognitionē reqrunt, vel partē lederent, multū debet
citari pars, vt l. ij. de nata. reſti. ꝛ de adop. l. nam ita diuus. Not. ex
4 §. illud. † quod quando dies termini cadit in diem feriatam d debe
d mus inſpicere precedentem diem non feriatam. De hoc tangitur
per Spe. in ti. de cita. §. j. ver. item excipitur qd citatio. ꝛ de dila. §.
j. verſi. ſed pone iudex. Nec tamen iudicio meo illuꝫ paſſum vſque
quaque perfecte declarat. Poſſemꝰ tamē breuiter ſic dicere: Qñ
que ſtatuitur alicui terminus in quo aliquid faciat. Quādoq; ſta
tuitur terminus intra quem aliquid faciat. Si ſtatuitur terminus
in quo, ſi illa dies cadat in feriatam diem, pōt pars ſe preſentare,
non vt procedat, ſed vt ſequenti, die non feriata procedat, vt in c.
veniens. extra de accu. Sed ſi vellet, poteſt comparere, ſi quidem
compareret ad impediendum proceſſum fiendum contra eū ra-
tione contumacie, tunc poteſt, ſed ad impediendum officiū iā con
ſummatum propter contumaciam non pōt, vt in c. cum dilecti. ex-
tra de dolo ꝛ contu. ꝛ d. c. veniens. Si vero ſtatuitur terminus, in-
tra quem veniat, tunc ſi cadit in diem feriatam ferijs ſolēnibus, in
ſpicitur precedens dies non feriata, vt hic. Sed ſi cadit in ferias
repentinas, ſibi ſubuenitur, vt l. ſed ꝛ ſi per pretorem. §. ſi ferie. qb.
ex cau. maio. Diceres tu, hec lex nō loqtur de termino, intra quē,
imo de termino, in quo, qm̄ vltima dies termini eſt fatalis, vt l. cū
anterioribus. §. j. j. eod. Reſpondeo, cōcedo quod vltima dies ter
mini eſt fatalis, quantum ad hoc vt poſſit procedere parte nō ci-
tata, ſed ſi vult facere citari partem, tunc poteſt intra tempus fa-
5 tale. Ita loquitur hic, ita poteſt loqui j. l. proxi. ¶ † Vltimo no. ꝙ
quando vnus ſolus litigat, iudex pōt ſupplere de facto pro parte.
Vidiſtis ṡ. ti. j. l. ampliorem. in prin. Vltimo pōt induci hec lex ad
6 q. † iudex ſtatuit terminū vnius menſis, de quot diebus intelligi-
tur: Hec lex facit ꝙ intelligitur de xxxj. diebus. do. Io. and. mouet
iſtam queſtionem in c. quam ſic. extra de electio. lib. vj. Et dicit qd
intelligitur de tot diebus, quot dies habet ille mēſis, in quo ter-
minus datur, vt quot dies deficiunt ex illo menſe, tot ſuppleātur
ex alio menſe, dixi de verbo. ſign. l. cum biſſextus. Alia ponētur in
l. fi. huius titu. vbi melius cadent.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Euidētia. Vide Bar. in auth. ei qui. ꝛ in auth. ſz lis. j. e.
Bart. Secunda ſuper Cod.